

ТРАВЕНЬ 1976 МАЙ

АЖАК

КЛИЧЕМО "СОС!!!" ДО ВСІХ ДОВЖНИКІВ!

Як ми остерігали наших читачів у попередньому числі "Юнака" та "Готуйсь", що Поштовий Уряд Канади може нам відібрати привілей висилки журналів т. зв. другою класою, ця небезпека для правильної появи й існування пластових журналів вже не тільки грозить, але **заіснувала**. Ми втратили привілей дешевої висилки журналів другою класою, бо більшість відборців не ввели передплати.

Не зважаючи на наші постійні упіщення, більшість відборців журналів, на жаль, не є передплатниками, але післяплатниками. Кличемо на порятунок і віримо, що довжники відізвуться на наше "СОС".

**Адміністрація журналів "Готуйсь"
і "Юнак"**

"ПОСІВНИК ЗВ'ЯЗКОВОГО"

можна **набути**

- в Канаді: у Пластовій кооперативі "ПЛАИ"

PLY Ltd., 768 Queen St. W.,
Toronto 3, Ont., Canada.

- у США: у пластовій крамниці "МОЛОДЕ ЖИТТЯ"

Molode Zytia, 304 E., — 9 St.,
New York, N. Y., 10003, USA.

ЦІНА — \$9.00

- Замовлення з інших країн треба спрямовувати до Адміністрації "Юнака":

"Yunak" — Magazine,
2150 Bloor St. W.

Toronto, Ont. M6S 1M8, Canada

- Понижені ціни важкі при закупі у крамниці. При позамісцевих замовленнях треба долучити по 75 центів за примірник на поштову пересилку.

ПЛАСТОВА КРЕДИТИВКА в Торонто

на корисних умовах

- дає **ПОЗИКИ**

та

- **приймає ОЩАДНОСТІ.**

- Пластова Кредитівка міститься у Пластовому Домі в Торонто.

- **Урядові години:**

вівторок і четвер 7-9 вечора,
субота 2-4 по пол.

Plast (Toronto) Credit Union Ltd.,
2199 Bloor St. West, Toronto 21, Ont.

Phone: 769-9998

Пластунки і Пластунки в Торонто!

**СКЛАДАЙТЕ
СВОЇ ОЩАДНОСТІ
у Пластовій Кредитівці!**

ХТО ЗМІНЯЄ АДРЕСУ

хай **зараз** повідомить про це адміністрацію "Юнака",
подаючи свою давню й нову адресу

YUNAK — a Ukrainian Monthly Magazine, published by PLAST, Ukrainian Youth Ass'n, 2150 Bloor St. W.
Toronto, Ont. M6S 1M8, Canada Tel.: (416) 769-7855

АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ: YUNAK MAGAZINE, 2150 Bloor St. W. Toronto, Ont. M6S 1M8, Canada — Canada.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: Mrs. Olha Kuzmowycz, 221 Fire Island Ave, Babylon, N. Y. 11702, U.S.A.

Second class mail registration number 2185 ● Printed by Kiev Printers Ltd., 860 Richmond St. W., Toronto 3, Ont

ЮНАК

"Юнак" — журнал пластового юнацтва.
Появляється щомісяця крім липня і серпня.
Видає Головна Пластова Булава.

ТРАВЕНЬ 1976

Ч. 5 (153)

РІК XIV

Інтернаціональне стандартно-серійне число, 0044-1384

Редагує колегія.

Головний редактор:

пл. сен. Ольга Кузьмович.

Члени редакційної колегії:

ст. пл. Уляна Близняк.

пл. сен. Тоня Горохович.

гетьм. вірл. Ксеня Одежинська.

ст. пл. Юрій Павлічко.

пл. сен. Олександра Юзенів.

ЗМІСТ

2	Кріпацький театр в Україні	Подруга Гребля
3	Світлим шляхом Святого Юрія	Богдан Кравців
	Звернення ГПБ — Відзначення 50-річчя смерті
Симона Петлюри	**
4	Треба нам знати... Симон Петлюра	**
	Симон Петлюра (вірш)	Микола Щербак
5	Я була на похоронах Петлюри	Олена Ф. Ш.
6	Пласт утратив одного із своїх найвизначніших членів	**
7	Святий Юрій	Богдан Кравців
	Молоде перо: Моїй Мамі	Марія Василян
8	Хай про їх страндання знає світ...	Х. Болюбаш
9	Американці в обороні о. Василя Романюка	**
10	Юрій	Людмила Зелінська
	Успіхи наших друзів — Пластун Ігор Якубович	Дм. Нитченко
11	" " Олег Березовський	**
	Канадське товариство поборювання рана	**
12	Відзначення "Дня солідарности" в Сіракузі	М. Л.
13	Пластова Станиця в Боффало — подяка	**
14-15	Лісова Школа 1976 року у фотознімках	**
16	Круглі квадрати	Пан Тофель
	Повідомлення про крайові табори УПЮ Канади	**
17	Пластункам на вушко	
	Чи знаєте ту платівку?	О. Кузишин
18	Як писати таборову газету?	Розбанич
19	Згадуємо Юрія Федоровича	**
20	Стережіться отруйних рослин!	Н. Кулинич
21	Розвага	
22	Хроніка	
23	З практичного пластування	
	Матраци у мандрівку	К. Одежинська
25	Спорт	
	Замість квітів на могили	
	Датки на пресфонд	

● Усі редакційні матеріали слід слати на адресу головного редактора.

● Редакція застерігає право виправляти мову, як теж скорочувати й виправляти одержані матеріали згідно з пластовою термінологією, пластовими виховними напрямними та вимогами юнацького віку читачів.

● На обкладинці: Святий Юрій — образ Віктора Цимбала. Інформації про мистця — дивись на 24 сторінці.

● Ілюстратори цього числа: пл. сен. Титус Геврик, пл. сен. Дарія Даревич, Микола Компанець, ст. пл. Ксеня Одежинська.

Кріпацький театр в Україні

Театр — це натедра. З неї артисти
подають людям багато добра.

Микола Гоголь

Дорогі Юні Подруги і Друзі!

На вулиці ми знову зустрілись з юначками. Вони збирались на сходини. І Марта тільки побачивши мене здалека, запитала:

— Чи то правда, подруго, що наша “Заграва” за виставу “Одруження” Гоголя здобула в драматичному фестивалі минулого року першу нагороду?

А Христина, перебиваючи її, хотіла знати:

— А, подруго, ви йдете тепер до домівки? Ми там прийдемо. Чи зможете нам розповісти на сходах про дальшу історію театру?

Я заохочена цікавістю юначок до “театральної” розмови, розповідала цього разу про кріпацький театр. Але найперше потвердила факт, що наша “Заграва” театральна труппа в Торонті, справді виграла першу нагороду за свою гру. Думаю, що й Вам, Друзі, буде цікаво знати хоч дещо про кріпацький театр.

У XVIII ст. поміщики організували із своїх талановитих кріпаків хори, капелі, оркестри, театри, а навіть музичні й театральні школи для них.

— О, так! Ми знаємо з історії про хор із ста чудових співаків, здебільшого з України, на дворі Катерини II. Семена Розума вибрали до цього хору, а пізніше його брат Кирило став гетьманом Розумовським. Ми це знаємо! Ну, а які п'єси ставили ці театри? Чи вже тоді були твори Котляревського? — одна перед однією поспішали з питаннями юначки.

Репертуар цих театрів був різноманітний — ставили вертепні драми, п'єси на біблійні теми, твори деяких російських авторів, але улюбленими були “Наталка-Полтавка”, “Москаль-чарівник” Котляревського, “Шельменко — волосний писар”, “Шельменко-денщик”, “Сватання на Гончарівці” Квітки Основ'яненка. Ставили комедії, а навіть опери, навіть італійські, такі, як “Дон-Жуан” Росіні. Цікаво Вам знати, що деякі поміщики, Ільїнський, наприклад, у складі свого хору мав тридцять співаків, а в оркестрі сто двадцять музикантів. Вони здобували освіту в Італії, малими дітьми їх поміщик висилав туди вчитися. У театрі Ширая було двісті артистів і артисток. З цими театра-

ми співпрацювали відомі композитори. І так в театрі Г. Тарновського в селі Качанівка на Чернігівщині працював композитор Глінка. У театрі поміщика Хорвата виступали визначні мистці — Соленик, Леонов, Зелінський, Дмитренко та ін.

— Подруго, а звідки прийшов Степан Щепкін, друг Шевченка?

Він був кріпаком, але будучи артистом у кріпацькому театрі, виявив свій талант. Це геніальний артист, який разом із своїми однодумцями зреформував тодішню гру артистів. Тоді в цілій Європі артисти не говорили на сцені своїм голосом. Їх мова — це була спотворена деклямація. Говорили дуже голосно, уживаючи неприродної жестикуляції. Тодішня преса ось як писала про гру артиста в ролі Гамлета:

“Справді, смішно бачити актора в драмі, який вдається до якоїсь дивної деклямації, до якихось неприродних поз і без будь-якого душевного співчуття до своєї ролі”.

Рік 1819 можна uważати роком народження нової української драми і нового українського театру. Тоді в Полтаві директором театру став Котляревський, ставили там його п'єси, головні ролі грав С. Щепкін поруч з такими артистами, як К. Соленик, І. Дрейсіг та ін. І Щепкін і Котляревський розуміли високу суспільну місію театру. Вони бачили силу його у щирості почувань і в правді зображуваного життя. Завданням театру є не тільки розвага, але служба ідеалам. Розкриваючи “квіти і рани” життя, театр має подавати духовий корм людям, провадити, виховувати їх.

Скоб!

Подруга Гребля

СВІТЛИМ ШЛЯХОМ СВЯТОГО ЮРІЯ

Прихід весни зустрічали колись дівчата землі української весняними хороводами, співом веснянок про весну-паняночку, що прокинулася із зимового сну і завітчана, в усій своїй красі і вроді приходить світ і природу звеселяти. Для українських хлопців, для українського парубоцтва весною мандрівочка починала пахнути: далекі дороги, мандри і походи на безкраї моря у далекі невідомі.

Пройняті тугою пісні дівочі, молодецькі прагнення і пориви знаходили свій радісний вияв у врочистому захопленому святкуванні Великодня — Воскресення Христового, що з

ним люди землі української пов'язували свою втіху з перемоги над зимою і ніччю і свою віру у Воскресення своєї країни, закутої у невольницькі кайдани. Дзвонило тоді юнацтво і парубоцтво в усі дзвони на українських дзвіницях, воздавало ясу із моздирів і ключів, набиваних порохом, виводило ігри і вежі парубоцькі, щоб силу і справність свою проявити. Під гомін великодніх дзвонів і стрілів, довгими квітневими і травневими неділями лунали гагілки, вилися хороводи українських дівчат, дівочих гуртів, що змагалися за нерівність і в пишноті одягу і в красі співу, намагаючись ним перемогти і луну парубоцьких стрілів, і гомін великодніх дзвонів.

Із гомону цих пісень та ігор народилася колись в Україні легенда про Святого Юрія, велетня, що постав із землі, пастиря, що своєю золотою сурмою всю природу пробуджує і рай відкриває, лицаря на білому коні, що поривається семиголового змія воювати, царівну-бранку із неволі визво-

ляти. Заворожене чудовою легендою українське юнацтво своїм патроном Святого Юрія окликало, пориваючись за його прикладом святим виручувати і своїх сестер із неволі і визволяти з довговікових кайдан найкращу із вимріяних у снах і піснях царівен — Україну.

Великодні пісні та хороводи, легенди про лицаря білого — святого Юрія не одійшли в минуле. Їх не вирвав ворог із глибин сердець і душ молодих поколінь в Україні. Вони живуть і в пам'яті, і в почуваннях української молоді від рідної землі одірваної, по всіх континентах розсіяної. Як і колись в Україні, вони захоплюють українську, зокрема пластову молодь і поривають її за світлим прикладом свого Патрона і світлим шляхом Його походів і перемог на далекі мандрівки і пригоди, на великий похід в Україну.

Пл. сен. Богдан Кравців
(“Молоде Життя” 1957)

ЗВЕРНЕННЯ ГОЛОВНОЇ ПЛАСТОВОЇ БУЛАВИ

ВІДЗНАЧЕННЯ 50-РІЧЧЯ СМЕРТИ
ГОЛОВНОГО ОТАМАНА СИМОНА ПЕТЛЮРИ

25 травня 1976 року минає 50 років від того дня, як на вулицях Парижу згинув від ворожої кулі Головний Отаман Симон Петлюра, Голова Української Держави.

Ціла українська спільнота у вільному світі буде відзначати сумну річницю, коли то з рук большевицького агента С. Шварцбарта загинув один із головних будівничих Української Держави і борець за її незалежність.

Український Пласт, що завжди бере участь у кожній загальній акції цілої української спільноти, і цим разом не залишиться позаду. Тому доручаємо всім членам УСП і УПС включитися у загальногромадські відзначення цих роковин.

Доручаємо провести в усіх з'єднаннях мо-

лоді юнацького віку у місяці травні одні сходи з інформативною гутіркою про Головного Отамана Симона Петлюру, його життя та участь у творенні Української Держави в роках 1917 — 1919.

Там, де є курені юнаків імені Симона Петлюри, доручаємо провести у травні ц. р. святкові курінні сходи з відповідною програмою та запросити до участі інші юнацькі курені.

СКОБ!

За Головну Пластову Булаву:

пл. сен. Роман Рогожа
голова

пл. сен. Ольга Кузьмович
кер. виховної діяльності

СИМОН ПЕТЛЮРА

26-го травня минає саме 50 років від того дня, коли на вулицях Парижу згинув від ворожої кулі Головний Отаман Симон Петлюра. Ціла українська спільнота відзначає ці сумні роковини. Відзначають їх і пластуни, як бачите із звернення Головної Пластової Булави, що поміщене у цьому числі.

Нашому юнацтву треба обов'язково знати, хто був Симон Петлюра, яку роль він відіграв у будові Української Держави та чому його вбили. Хоч напевно вчитеся про це в школах українознавства, але часто такі інформації вилітають хутко з голови, як багато інших історичних фактів.

Тож, щоб не посоромитись, коли на запитання "чому відзначаємо цю річницю смерті Симона Петлюри?" і ви зуміли дати ясну відповідь, перечитайте ці короткі інформації.

Симон Петлюра народився 1879 року в Полтаві, де вже як юнак став провідником української групи при полтавській семінарії.

До 1917 року він займався журналістикою. 22 травня 1917 року прибув до Києва на Перший Всеукраїнський Військовий З'їзд. Від того часу Симон Петлюра стояв при кермі як один із будівничих молоді української держави. Спершу обрано його першим українським міністром військових справ в уряді Української Центральної Ради з Михайлом Грушевським на чолі, а відтак комендантом Червоних і Чорних Гайдамаків, що боронили Україну під першою навали московських большевиків при кінці 1917 і на початку 1918 року. Коли уряд гетьмана П. Скоропадського проголосив федерацію України з Росією, Симон Петлюра очолив протигетьманське повстання, і в місяць після його вибуху, 14 грудня 1918 року, війська під проводом С. Петлюри здобули Київ. Першою військовою частиною, що станула на заклик С. Петлюри, були Українські Січові Стрільці під командуванням Євгена Коновальця.

В роках 1919 і 1920 Симон Петлюра був не лише Головним Отаманом українського війська, але й Головою Української Держави. Ціла державна і військова влада була в його руках, і він намагався втримати молоду українську державу самостійною. Але не маючи допомоги західних держав, Симон Петлюра із своїми військами не міг спинити московської навали. Після довгої героїчної боротьби Петлюра виїхав до Парижу, де очолював далі Державний Центр Української Народньої Республіки на еміграції і керував працею для звільнення України від ворожої окупації большевиків.

С. Петлюра був незвичайно популярний серед народу на Україні. Українці під впливом воєнних подій і загарбницької поведінки москалів закріпили свою національну свідомість. Через свою протикомуністичну діяльність в Європі, С. Петлюра був небезпечний для большевиків, і тому вони видали на нього смертний присуд. І так 25-го травня 1926 року Головний Отаман, Голова Української Держави Симон Петлюра, гине від кулі большевицького агента на вулицях спокійного Парижу. Там його могила, яка стала дорогою релікцією для українців цілого світу як символ боротьби Отамана за державність.

ОТАМАН ПЕТЛЮРА

*Як змалювати образ Отамана?
З яких глибин знайти палкі слова,
Щоб викресать минуле полум'яне,
Як креше блискіт хмара грозова!?*

*Не треба слів! Одне ім'я — Петлюра! —
І двигить, здригається земля,
І вже вихриться, снігом віє буря,
І Україна крила розправляє!..*

*А Він у сірій у простій шинелі,
З піднесеним Тризубом у руках,
Несе Свободу у тісній оселі,
Святу Свободу, ждану у віках!*

*І, ніби мрія, зводиться столиця,
Майдан Софії — о, жадана мить! —
Іде козацтво — вийди подивитися!
Розквітло небо — сонце майорить!*

*Чи сонце то, чи променисті очі
Цвітуть блакитно, як вітчизни стяг!?!
І хто ж то знов громадить темінь ночі,
Хто, наче демон, пазурі простяг!?!..*

*Підвівся варвар з півночі глухої
І топче землю, — вітер завива!..
І знову Він, Петлюра, у двобої,
І пил доріг, і спалена трава...*

*І знову грім і тупіт над полями,
Та блискавиці з потемнілих хмар,
Та Юр-Тютюнник — лицар з козаками,
Та густо кров'ю скроплений Базар...*

*Горить земля... Шумить, пала тополя...
І Він вогнем падає і горить...
... Щоб ще було... — бої... походи... Воля!
Як би не смерть і не чужий Париж!?*

*Як нам Його до сліз, до болю треба,
Неначе сонця квітам на весні,
Неначе клаптик зоряного неба
В своїй землі — у рідній стороні!..*

*Його ж нема... Та образ не зів'яне...
От тільки, де б знайти такі слова,
Щоб розказати про Нього, Отамана,
Щоб правда, як жива!..*

*О, в цім мені допоможе розказати
В хурделицю холодних вечорів,
Зажурена, в скорботі сива Мати,
Що із Сибіру вигляда синів,*

*Що, як і Він колись, жили й любили
Рясні сади і запах свіжих нив,
Що землю сіяли і по землі ходили,
Як Він ходив, як Симон наш ходив!..*

*Про Нього розповість у темнім лісі,
Там, де лиш вовча заведе стопа,
Юнак, зіпершись на твердому крісі,
Дівча з криївки гнівної УПА.*

*Про Нього скажуть найтепліше слово —
І як Він жив, і як полум'янів!
Він серед нас. Про Нього чути мову
У всьому світі, серед всіх країв —*

*Чи в канадійських преріях безкраю,
Чи на Міссурі дальних берегах,
Чи в пралісах гарячих Парагваю,
Чи в австралійських висохлих степах...*

*Одно наймення — Отаман Петлюра! —
І чути вже — прислухайся! — здаля
Нестримний гуркіт — буде, буде буря! —
Це Україна крила розправля!*

Микола Щербак

Я була на похоронах Петлюри

Дивним збігом обставин я була єдиною представницею Західної України, що приїхала просто зі Львова на цей похорон. Їхала я до Парижу як делегатка "Союзу Українок" на Міжнародній Жіночий Конгрес, коли по дорозі довідалася про вбивство Головного Отамана С. Петлюри.

Похорон назначено на неділю 30-го травня. І в калейдоскопі моїх споминів пересуваються поодинокі картини цього пропам'ятного дня. Невелика церковця біля славної Сорбони, прибрана ззовні і всередині чорними занавісами. Домовина вкрита синім шовком, на якому золотими стрічками вишитий тризуб. Отаманська шапка і шабля перед домовиною. Побіч домовини почесна сторожа в чорному вбранні — невідомо, чи це старшини, чи козаки. Мені ввижаються пестрі одяги "петлюрівської армії", і так хотілося б побачити побіч домовини си-

ні жупани, високі сиві шапки, гострі кріси або витягнені блискучі шаблі...

Біля домовини дружина і дочка Покійного, далі його товариші зброї та товариші емігрантських злиднів. По середині церкви гурток чужинців-гостей, спокійних, байдужих. Між ними польський полковник в однострою.

Довге, безконечно довге здається Богослуження двома мовами: старослов'янською і українською.

А потім похід на кладовище. Безліч вінків із синьо-жовтими лентами і на возі з домовиною, і на окремому похоронному возі.

На вулицях багато поліції (чи для охорони?) і багато недільної безжурної паризької товпи... Дзвонять дзвони...

Сумний, суровий похід. Військовими рядами козаки... без одностроїв, без зброї... Вони тепер робітники, розкинені по цілій Франції,

втомлені, запрацьовані... В їх очах жевріє ностальгія. Думають певне про те, що на Україні бузки цвітуть і жасмини, що краще було б ховати Отамана серед степу на простому возі, запряженому в білі воли, ніж тут на чужій землі, у безжурній столиці далекої Франції.

Старою вулицею Сен Жак, попри Пантеон, через Бульвар Монпарнас іде остання дорога Головного Отамана.

Цвинтар Монпарнас. Вечоріє. Падає дрібний дощ. Над відкритою могилою тільки молебень, ніякої промови — кажуть, французька

влада "відрадила". Двічі "Як умру, то поховайте"... Під супровід пісні і голосного хлипання падають на домовину грудки чужої, не нашої землі. Землі, над якою володіла колись Анна Ярославна.

На паризькому кладовищі спочив той, з іменем якого нерозривно зв'язана одна доба української визвольної боротьби.

Олена Ф.-Ш.

За журналом "Жінка" 1936 рік

ПЛАСТ УТРАТИВ ОДНОГО ІЗ СВОЇХ НАЙВИЗНАЧНІШИХ ЧЛЕНІВ

Коли у місяці травні як щороку будемо відзначати нашого Патрона св. Юрія і декламували поезію "Білий лицар"... згадаймо автора, який цього року вже не буде бачити наших перших весняних таборових огнів. Ним був сл. п. пл. сен. кер. Богдан Юрій Кравців — визначний поет, літературознавець і пластун, що у листопаді 1975 року відійшов на Вічну Ватру, щоб засісти там поруч Сірого Лева — Начального Пластуна, Дрота, Цьопи Паліїв, Юрія Пясецького і багато інших будівничих Пласту.

Для наших молодих читачів ім'я Богдана Кравцева напевно не таке дуже відоме. Може, дехто знає поруч найвідоміших серед пластунів віршів про святого Юрія ще й збірку "Дорога" чи "Кораблі", а може, десь зачували чи читали, що Він був довгі роки редактором першого журналу для пластової молоді "Молоде Життя". А треба Вам знати, Дорогі Молоді Читачі, що пл. сен. Б. Кравців був від молодих років одним із найвизначніших пластунів ще в часах першого розквіту Пласту в Україні, а опісля від віднови його у 1945 р. Як старший пластун, член Куреня УСП-ів "Лісові Чорти", був одним із провідників студентського життя у Львові, а як пластун-сеньйор займав передові пости у Головному Пластовому Проводі як головний булавний пластунів, як голова Крайової Пластової Старшини і голова Крайової Пластової Ради в США в роках 1956 — 1960.

Працюючи довгі роки редактором щоденника "Свобода" в США, він знаходив місце і час подавати завжди вістки із пластового життя і співредагувати пластову сторінку в ньому п. з. "Пластова Ватра". А поле Його праці й зацікавлень було величезне. Поет, автор 9-тьох збірок поезій і перекладів, літературознавець, співредактор "Енциклопедії Українознавства", найкращий знавець літературного руху в сучасній Україні, спеціаліст від старих карт України і бібліограф.

Тому Ви, Дорогі Читачі, повинні про Нього знати й гордитися тим, що людина такого непересічного знання і такої творчості була в першу чергу пластуном, підкреслюючи цю приналежність до Пласту своєю творчістю і своїм родинним життям, у якому не лише Він, але й Його дружина та всі троє дітей, а останньо і внуки були активними членами Пласту.

СВЯТИЙ ЮРІЙ

Усміхнувся... На тлі зеленого
золотою гадюкою спис...
— Чи нема на війні нареченого?
— Ти за нього мені молись...
Лада Могилянська: В день святого Юрія

Тої ночі з весняною бурею
Він примчався на білім коні.
— О, візьми ж і мене, святий Юрію,
у бої, на пригоди бучні!
І бажанням юнацьким окрилений
я ухопився злотих стремених:
— І зміїв убивати дай сил мені,
боронити красунь-царівен!..

Зупинився зірками позначений,
битий хмарами шлях під конем...
Білий лицар схилився: Юначе мій!..
Зцілював мої очі вогнем.

На хмаринках розцвів білих рож іней,
хтось немов занавісу роздер:
Ой, навколо народ мій знеможений!
у полоні мільйони сестер!

О, візьми! Поведи Твоїм іменем
на святі, справедливі бої!
...Сходом сонця засяв опромінений
злотий спис у правиці моїй.
Богдан Кравців, із збірки "Дорога".

МАТИ

То син її четвертий рік в неволі —
вона ж зосталася сама, єдина.
Прийшли до неї добрі друзі сина:
— Матусю, дайте зброю нам, пістолі!"
Принесла їм зо схованки в stodolі —
І хрест кладе рука кістлява, синя;
— "Щаслива вам дорога та й година!" —
І сльози їй закапали поволи.
— "Чого ж?! Не плачте!.. Прийде син з
в'язниці...
А нам, матусю, ніч пошле удачу!"
Вмовляють, вціткують її словами.

І мовила, втираючи зіниці:
— "Ні, ні!.. Облиште! Це я тільки плачу,
що син... мій не піде нині з вами!"

Богдан Кравців

МОЛОДЕ ПЕРО

Пл. уч. Марія Васи́лин з Кергоніксону.

МОЇЙ МАМІ

Свято мамі — це радісний день,
Слово мама найкраще за все,
Мамин голос від дитинства чуєм,
Слово мамі радість нам несе.

Слово мама я завжди і всюди чую,
Мамі слово лагідно пливе,
В робрій мамі вся краса і щирість,
Мама в моїм серці все живе.

Безжурно живемо під маминим оком,
В мамі личко і мова погідна,
Найкращий дарунок від мамі —
Це усмішка щира й лагідна.

Мамо моя, Ти все для мене,
На цім світі тільки Ти одна,
Неспокій я чую без Тебе
Коло мене, як Тебе нема.

Коли Ти зажурена, моя матусю,
Хочу щось веселе Тобі сказати,
Щоб личко Твоє проясніло,
Я хочу для Тебе цю пісню співати.

З городу і поля квіток назбираю
Для моєї мамі в цей день,
За труди і ласку для мене
Для Тебе співаєм пісень.

Отже смійся, Мамцю, смійся й веселися,
Я хочу почути Твій радості сміх.
Весела будь, мамцю, між нами,
Прийми оці квіти від всіх.

Написала пл. уч. Марія Васи́лик,
із 52-го Куреня ім. М. Баршкірцевої,
Кергонксон, Н. Й.

Про демонстрацію пластунок перед амбасадю СССР в Оттаві.

Надворі темніло... Ми вибрались у дорогу — нас було десять. На автобусовій станції рух: люди приїжджають і від'їжджають. Закупивши квитки, ми вирушили шукати наш автобус. Один уже повний, так що ми всіли у другий. Зайняли місця з-заду автобуса. Минуло кілька хвилин, і ми вже в русі. Автобус мчить по гладкій засніженій дорозі; деякі люди сплять, інші курять, і дим з їхніх цигарок завис над нашими головами. Дівчата не сплять гуторять і починають співати. Якийсь канадець з цікавістю прислуховується до їхнього співу і просить, щоб щось заспівали по-англійському. Дівчата продовжують співати по-українському, кажучи йому, що не знають багато пісень англійською мовою. Одна пояснює йому, що їдемо до Оттави на мовчазну демонстрацію в обороні жінок політв'язнів. Він цікавиться і випитує дівчат, у чому справа і що хочемо цією демонстрацією досягнути.

Надворі темно і дуже холодно, монотонний рух автобусу присипляє дівчат, а я дивлюся в їхні обличчя і думаю про нашу місію. Сон мене не бере, думаю про наше завдання і успіх, а час мчить із моїми думками на перегони. П'ять годин їзди — як п'ять хвилин, і ми вже на місці. На станції чекають на нас наші пластові друзі — подружка станична Ю. Войчишин і її чоловік. При їхній допомозі приїжджаємо на місце нашого нічлігу. Приміщення досить велике і хоч призначене на п'ять осіб, приміщує нас усіх зовсім вигідно. Дівчата хутко випаковують спальні мішки, і до кількох хвилин — нічна тиша. Мені проте ще довго не спиться — стають перед очима постаті нам таких дорогих, знамих із преси жінок-каторжанок і багато інших, про яких не знаємо.

Вранці приїжджає до нас усміхнений і приймний Юрій Маціївський, завданням якого завести нас перед советську амбасадю. Ділимося на дві групи, щоб чергуватись. Надворі холодно, але соняшно. Перед нами розлогий будинок советської амбасаді. Вражає його барва — він сивий і зимний, наче Сибір. Ми всі вбрані у сиві пелерини, що символізують одяг політв'язнів. Щогодини міняємось і користаємо з гостинності місії св. Родини. Вони щиро приймають нас кавою і солодким і добре розуміють наше завдання.

Бачимо, що наша присутність денервує працівників амбасаді; виходячи надвір, удають, що нас не бачать. Навіть їхні маленькі діти, яких автами привозять із садочка до амбасаді, не дивляться на нас, бо це мабуть їм суворо "заборонено".

Імена і прізвища запроторених жінок завішані нам на грудях, а транспаренти з їхніми знімками носимо, ходячи напроти амбасаді. Один великий транспарент пояснює проходжимою автам, чому ми тут. Авта часто звільняють свою швидкість, щоб прочитати наш напис. Сірий — холодний будинок амбасаді — наче тюрма — огорожений залізним парканом, який весь час то відчиняють, то замикають службовці для авт, які кудись від'їжджають і повертаються. У дверях амбасаді з середини видно фотоапарати, отже хто туди входить, того увіковічують на фільмі. Хоч надворі гострий мороз, то один з робітників амбасаді возиться туди й назад тачками, наче б мав "квіти садити". Два робітники клопочуться цілий день, щоб прикріпити хідник до сходів, які ведуть до нутра амбасаді. Двох мужчин і цілого дня потрібно, щоб покласти цей хідник — от і стахановщина!

Ввечері їдемо в гостину до подружки станичної. По смачній вечері дівчата разом з новозапізнаними хлопцями їдуть оглядати місто. Надворі люта зима, і наші дівчата швидко повертаються, погостившись т. зв. "піццою" у якомусь ресторані в місті.

Ось і другий день. Крім морозу, починає падати сніжок. До амбасаді приїжджає велика чорна лімузіна, і в асисті двох мужчин всідає в це авто советський амбасадор. Він наче нас не бачить, але коли лімузіна від'їжджає, він обертається і дивиться на нас. На його обличчі і злість, і цікавість... Надворі починається хуртовина, сніг сипле без упину, а вітер розгулявся і мете снігом на всі боки. По довгій їзді автобусом ми вкінці прибули на

наше місце постою. Ми всі перемоклі, надворі справжня хуртовина... сніг сипле без упину. Прошу подругу Юлю, щоб не трудилась нашою вечерею, але вона таки приїздить по нас, і хоч із двогодинним спізненням приїжджаємо на вечерю до п-ва Боровиків. По вечері, завдяки нашій господині і її доні, знаходиться досить пар штанів, і дівчата йдуть санкуватись.

Завтра вже наш останній день, однак це 10-го грудня і треба приготувати повідомлення до англійської преси, бо це роковини Дня Прав Людини, яку підписано в ОН. Постановляю залишити лише дві юначки під амбасадю, а всі інші підуть перед парламент. При допомозі Андрія і Юрка пишемо разом повідомлення до англомовних редакцій. Б. Шулякевич, голова КУК в Оттаві, допомагає нам

у видруківанні цього комунікату. Розвозимо його по редакціях і закуповуємо свічки, щоб увечері перед амбасадю провести демонстрацію із засвіченими свічками. Парляментаристи, які виходять із сесії, вже знають, чому ми тут, бо наш дост. Діфенбейкер виносить справу політ'язнів-жінок на форум парляменту. Люба Комар, яка володіє добре французькою мовою, дає "інтерв'ю" репортерам. Ми всі з підйомом духа повертаємось під амбасадю, щоб тут символічно засвітити свічки. До нас долучуються наші приятелі — брати з місії св. Родини. Співаємо пластове "Отче наш", канадський і український славні і, стиснувши дружньо руки, від'їжджаємо.

Пл. сен. Христина Болюбаш

АМЕРИКАНЦІ В ОБОРОНІ О. ВАСИЛЯ РОМАНЮКА

Отець В. Романюк

Сподіваємося, що читачі "Юнака" знають історію арештування і страждань на каторзі 53-річного православного священика о. Василя Романюка. Ще в 1944 р. комуністичні власті засудили були його на 10 років концтабору за те, що, мовляв, він є "націоналістичним церковником", а в 1972 р. заарештували без причини знову й засудили на 15 років каторги і екзилу.

У концентраційному таборі в Мордовії о. Романюк далі провадить боротьбу за людські права. Він написав листи до Папи Павла і до Світової Ради Церков, яка відбувала нараду в Женеві, просив боротись за звільнення політичних в'язнів.

Минулого року сторожі забрали в о. В. Романюка Біблію, він домагався звороту й почав голодівку. У відповідь на це д-р А. Зварун (заступник президента "Смолоскипу" — Україн-

ської Інформаційної Служби) почав акцію моральної допомоги о. Романюкові висилкою Біблії до амбасадора СССР у США з проханням переслати її священикові, як символ релігійної свободи. Для юнацтва буде цікавим, що 6-річна доня д-ра А. і п. Дж. Зварунів Лариса також допомагає цій акції. За її ініціативою індійські принцеси (дитячого віку) вислали листи до амбасадора СССР у Вашингтоні в обороні о. Романюка. Про всю цю акцію широко інформувала своїх читачів "Амблер газет-а", а від появи статті у справі о. В. Романюка у "Ді Юнайтед Методист Репортер" (30 січня ц. р.) багато американців вислали Біблію та писали листи в обороні о. В. Романюка. Закликаємо юнацтво приставати до акції допомоги священикові-мученикові.

Подаємо адресу, на яку треба посилати Біблію:

Mr. A. F. Dobrinin
Embassy of the USSR, 1115 16th St.
N. W. Washington, D. C. 20036 USA

Висилаючи книжку, повідоміть д-ра А. Зваруна на адресу:

BIBLE, P. O. Box 6066
Baltimore, Md. 21231
USA

**Чи Ви вже
вирівняли
передплату?**

ЮРІЙ

Раз я почула про стару віру, і сумно стало, що вже немає її. Може, хоч у лицаря Юрія вона залишилась? Я вирушила в Карпати, і зразу в перший день ми з лицарем зустрілись. Він спішив на бистробу коні, бо чомусь з весною забарився і ще треба було нагання з долини розталий сніг.

Коли Юрій почув, за чим я прийшла, він все таки знайшов вільний час для мене. Взяв на коня й повіз в своє царство показувати стару віру.

Усе було як перед тисячами років. Темнозелені смереки стояли покірні й тихі, тільки крилаті буки наїжились войовничо над сплячими полонинами і слідами ведмедів. Усе було, як колись, тільки старої віри ми не знайшли, хоч шукали аж на білому шпилі Чорногори.

Юрій налякався не менше від мене. Бож він сам нібито сказав колись, що доти буде світ стояти, доки люди будуть писанки писати й палити вогні в чарівну ніч. А ми писанок майже не знайшли, жодний

вогник не світив нам чарівної ночі.

Мені жаль стало посумнілого лицаря, і сама, щоб розрадити його, охоче перейшла на його віру. Яка фантастична дорога відкрилась переді мною! Я ж стану писанкою, хоч би останньою, але буду горіти всіма кольорами й пекти ними в очі безвірних. Буду першою травою під снігом, щоб бистрий Юрій кінь мав чим покормитись і ніколи не барився з весною. Буду ватрою, буду її цілу чарівну ніч підкладати, щоб маржинки жодні вроки не ловились. Буду пускати вниз по царинці вогняні кола, щоб відьом лякати.

А може я тією відьмою стану? Мене не лякають вони. Ціле відьомське життя я буду людям дошкүляти. І в новій війні, яка між нами загориться, може, згублена віра воскресне і запалиться святоюрські вогні.

Людмила Зілинська

З "Пташиного словника" 1968.

УСПІХИ НАШИХ ДРУЗІВ

**ПЛАСТУН ІГОР ЯКУБОВИЧ —
ОДИН З ТРЬОХ НАЙКРАЩИХ**
(З молодечого життя в Австралії)

Австралійські мелборнські часописи "Де Ейдж" і "Де Гералд" з 14-го січня повідомили, що три сини емігрантів одержали найвищі оцінки на матуральних іспитах у 1975 році у Вікторії. Це були представники трьох національностей: жид, поляк і українець Ігор Якубович. Ігор Якубович з Бокс Гілу, що має тепер 16 років,

відомий нам ще як учень Рідної Школи в Нобл

Парку, потім студент школи укр-ва, Педагогічної школи і матрикүляційних курсів при тій же школі. Він належить до надзвичайно здібних, серйозних і працьовитих молодих людей. Його шлях у здобуванні освіти рясніє весь час успіхами. Закінчивши два роки навчання в "гайскул" в Бокс Гілі, він вступив до третьої класи приватного Скотч Коледжу, де був прийнятий на підставі конкурсу, єдиний на повну стипендію серед 300 кандидатів. Потім він цей коледж закінчив з дуже добрими оцінками, а за добрі успіхи з німецької мови дістав від Австралійсько-німецького товариства безкоштовний лет і 3-місячне перебування у Німеччині, де він також навчався в німецькій школі. Таку можливість дістало лише 12 осіб із 400 кандидатів, а серед них і наш Ігор Якубович.

Варто згадати, що цього року 38 студентів на матуральних іспитах брали й українську мову та літературу. Серед них був і Ігор, який і тут виказав дуже добрі знання. Він також має

музичний талант: під час науки у "гайскул" він одночасно навчався в музичній школі, а в Нобл Парку в українській школі, де навчався по суботах; з 14 років він уже керував шкільним хором, виступаючи з ним на різних концертах та шкільних святах. Крім того, на іспитах з музики (гра на скрипці) при Мелборнському університеті протягом вісьмох іспитів він двічі дістав найвищі оцінки на всю Вікторію.

Ігор Якубович належить також до молодечої секції Літературно-мистецького клубу ім. Василя Симоненка в Мелборні, де не один раз читав свої оповідання, які друкував у місцевій пресі і молодечих журналах у США і Канаді. Лише недавно (в травні минулого року) його оповідання було відзначене на конкурсі молодечої творчості згаданого клубу.

Ігор любить свою рідну мову, багато читає, а їдучи до Німеччини, захопив з собою "Кобзаря" та зошит для щоденника для запису найцікавіших вражень з подорожі і тамошнього життя.

Віriamo, що наш талановитий юнак Ігор на своєму життєвому шляху здобуде ще не одну перемогу, чого ми йому найщиріше бажаємо. Знаємо також, що він завжди берегтиме свою рідну мову і не піде шляхами покручів та перевертнів, яких так багато натворила наша еміграція.

Дм. Нитченко

ОЛЕГ БЕРЕЗОВСЬКИЙ

Олег Данило БЕРЕЗОВСЬКИЙ, син інж. Данила і Pokійної Святослави (з Витвицьких) Березовських, отримав ступінь бакалавра природничих наук в інженерському каледжі Вейнського стейтового університету в Дітройті.

Поміж 1600-ма градуантами всіх каледжів цього університету, які отримали свої дипломи бакалавра під час урочистості 16-го грудня 1975 р., Олег Д. Березовський зайняв перше місце та був відзначений медалею за свої досягнення в науці і провідництві.

О. Березовський від своїх ранніх літ належить до Пласту, є кваліфікованим провідником-виховником пластового новацтва, був протягом своїх студій гніздовим 1-го Гнізда УПН-ів у Дітройті і часто теж комендантом новацьких пластових таборів. Він закінчив теж 11-класну школу українознавства Т-ва "Рідна Школа" в Дітройті та склав у ній матуру з дуже добрим успіхом. Тепер він переїздить до Західної Вірджинії, де його заангажувала на працю велика корпорація Юніон Карбайд.

Українська громада гордиться особливим досягненням свого нового професіоналіста і вірить, що він — куди б його доля не кинула, — залишиться надалі примірним сином української землі. На новому відтинку життя проводять його зокрема найщиріші побажання його пластових подруг і друзів.

КАНАДСЬКЕ ТОВАРИСТВО ПОБОРЮВАННЯ РАКА

Більшість людей думає, що боротьба проти рака відбувається тільки в лабораторіях, університетах, дослідних інститутах. Люди думають, що фахівці своїми дослідженнями досягнуть бажаний успіх, який поборє цю хворобу. Справа не така проста.

Перемогу над раком можуть здобути звичайні люди, працівники-добровольці, збирачі фондів. Кожний з нас може допомогти, щоб "тест у пробівці" був можливий. Працівників-добровольців треба оцінювати однаково з фахівцями, бо вони одні одних доповнюють і поповнюють.

Збірщик, який застукає до ваших дверей по пожертву під час щорічної кампанії Канадського Т-ва Поборювання Рака, тільки один з 120,000 повних посвяти добровольців у нашій країні. Вони збирають фонди на дослідження, на

загальну едукіацію населення й на обслуговування пацієнтів. Мета щорічної збірки в метрополії Торонта — \$2 200 000, на Онтаріо — \$6 500 000.

Добровольці також займаються різними справами: дають інструкції пацієнтам щодо різного роду зайнять для хворих (гоббі), виконують незлічену кількість обов'язків — їздять мільйони миль щороку, возячи пацієнтів до медичних пунктів, відвідують лікарні, займаються публічними едукіаційними програмами. Можна сказати, що ми досі не мали ще так багато людей, які посвячуються для перемоги над цією недугою.

Закликаємо всіх канадців до боротьби з раком. Зробіть це, охороняючи своє здоров'я регулярними лікарськими оглядинами, даючи пожертву під час квітневої кампанії КТП Рака. Зробіть це, даючи свій найцінніший дар — ваші послуги як доброволець.

За інформаціями звертайтеся до Барбарі Кілверт на тел. 923-7474.

ВІДЗНАЧЕННЯ ДНЯ СОЛІДАРНОСТІ В СІРАКУЗІ

Ідучи за закликом ГПБ до всіх пластунів у вільному світі, щоб день 12-го січня прийняти як **день солідарності** з нашими переслідуваними жертвами советського режиму — наша Пластова Станиця в Сіракузі провела цей день згідно з поданими дорученнями. Виховники пояснили молоді причину введення **ДНЯ СОЛІДАРНОСТІ**, а провід станиці звернувся до інших молодечих організацій на терені нашої громади, СУМА і ОДУМ, з пропозицією відзначати цей день спільно. Останнього дня приступили до спільного відзначування теж жіночі місцеві організації. Проведено цілоденну голодівку, а ввечері того ж дня зорганізовано спільні сходи в церковній залі, яка є одночасно пластовою домівкою. Головну стіну прикрашено портретами 21 політичного в'язня; вони були освітлені ясно рефлекторами, а перед трьома з них горіли кольорові ліхтарики. Це ті, яких нема вже між живими: Василь Симоненко, пл. сен. Михайло Сорока і Алла Горська. Над ними виднів напис: **"Ви жертвою впали"**.

Програму сходин розпочато відспіванням українського національного гимну і вступним словом, в якому була з'ясована мета цих сходин та відчитана заява Вячеслава Чорновола про новонароджену традицію. Опісля представ-

ники поодиноких організацій, Пласту, СУМА і СУА, відчитали звернення своїх центральних провідів про відзначування дня 12-го січня як дня солідарності з українськими політичними в'язнями. У дальшій програмі відчитано лист Вячеслава Чорновола до президента Форда, подано короткий життєпис о. Василя Романюка та відчитано його лист до папи Павла VI, відчитано уривок з есею Валентина Мороза "Хроніка опору", у якому він згадує про Космач і о. Василя Романюка, відчитано його ж "Замість останнього слова" і "Гостинець". Вкінці відчитано англійською мовою тексти листів до президента Форда і до Комісії оборони людських прав при ООН, під якими всі присутні склали свої підписи.

Виконавцями програми були спочатку пластові і сумівські сеньйори, а потім молодь відспівала пісню до слів В. Симоненка "Виростеш ти, сину" і відрецитувала вірш Ігоря Калинця, присвячений Валентині Морозові: "Тренос над ще однією хресною дорогою". Читали пластуни: ст. пл. Ляля Войтович, ст. пл. Ліда Косьяк, ст. пл. Андрій Середницький, пл. розв. Оля Мазурик та пл. розв. Борис Гудзяк і сумівці: Андрій Богатюк, Юрко Богатюк, Стефа Годжак, Петро Луцишин і Славця Тимків.

Перед закінченням програми подано теж деякі інформації про звільнення з психіатричної лікарні Леоніда Плюща і про його переїзд до Франції.

Програму закінчено відспіванням "Не пора" та збіркою заощаджених голодівкою грошей, призначених на Фонд оборони політичних в'язнів. Збірку проведено на дві окремі збіркові листи, які обі молодечі організації переслали через свої центральні до місця призначення. У нашій станиці зібрано 170 дол.

Новонароджена традиція, яку започаткували тому два роки українські політичні в'язні в тюрмах СССР, пробралася через грубі тюремні мюри й густі концтаборові загороди, пройшла через кордони, моря й океани і сьогодні приймається серед української спільноти в цілому вільному світі.

М. Л.

Увага! Увага!

«Юнака» треба не лише **передплачувати**, але й докладно **читати**, до нього **дописувати**, **приєднувати** йому **передплатників** і збирати **пожертви** на його **пресфонд**.

**ЛАНКА ОРГАНІЗАТОРІВ МОРСЬКОГО ТАБОРУ
І ЧОРНОМОРСЬКІ КУРЕНІ
ПОВІДОМЛЯЮТЬ ВСІХ ЗАЦІКАВЛЕНИХ
ПЛАСТУНІВ І ПЛАСТУНОК
ВІД 15-го ДО 21-го РОКУ ЖИТТЯ, ЩО
МОРСЬКИЙ ТАБІР '76
ВІДБУДЕТЬСЯ ВІД 7-го ДО 21-го СЕРПНЯ
НА ОЗЕРІ "ТИХА ВОДА" БІЛЯ
STILLWATER, NEW YORK
ЧИСЛО УЧАСНИКІВ ОБМЕЖЕНЕ ДО 60
ПОВНА ОПЛАТА ТАБОРУ: 120 АМЕР. ДОЛ.
РЕЧЕНЕЦЬ ЗГОЛОШЕННЯ І СПЛАЧЕННЯ ПОЛОВИНИ
ОПЛАТИ (60 дол.) — 20-го ЧЕРВНЯ.
РЕЧЕНЕЦЬ СПЛАЧЕННЯ РЕШТИ ТАБОРОВОГО КОШТУ
— 5-го ЛИПНЯ.
У ВИПАДКУ РЕЗИГНАЦІЇ ІЗ ТАБОРУ
ПОВНА ОПЛАТА З ВИНЯТКОМ ВПИСОВОГО (10 дол.)
БУДЕ ЗВЕРНЕНА УЧАСНИКОВІ.
ЗГОЛОШЕННЯ ПРОШУ СЛАТИ НА АДРЕСУ:
YURIJ SHYPAILO
204 HOLLISTER AVE.
RUTHERFORD, N. J. 07070**

ПЛАСТОВА СТАНІЦЯ В БОФФАЛО

П О Д Я К А

Найщиріше дякуємо всім тим пластовим станицям, які з нагоди ювілейних святкувань 25-річчя існування нашої пл. станиці надіслали привітання та грошові пожертви. Особлива сердечна подяка від нас пл. станицям і Пласт-Приятіві — Гамільтон, Ст. Кетрінс і Торонто — Канада, та Рочестер — США, які, крім привітів та грошових пожертв, своєю численною присутністю так дойстойно та величаво звеличали наше свято.

Вислови сердечної пл. подяки засилаємо Князям наших українських церков, Блаженнішому Патріярхові Кир Йосифові Сліпому, Блаженнішому Митрополитові Мстиславові, Преосвященному Єпископові Йосифові Шмондюкові, Всч. отцям — Монс. д-рові Павлові Івахову, Монс. о. Пасці, о. Настоятелеві Петрові Сагайдачному, о. Лаптуті, крил. о. Йосифові Чайковському, крил. о. Богданові Смикові та о. П. Греськову за пастирські благословення.

Дякуємо за привіт Дорогому Начальному Пластунів, пл. сен. проф. Юрієві Старосольському, всім представникам товариств та організацій, батькам пл. молоді та українському

громадянству за вияви прихильности, за участь у святочному бенкеті. Надіслані привіти (було 41), кожне слово, думка та участь — це вияв морально-духового піднесення, а тим самим це подяка і признання всім пл. виховникам нашої станиці, які від початків аж по сьогодні трудяться на виховному полі для української молоді. Ці ствердження говорять, що ми не самі, що ми є великою здоровою й об'єднаною організацією, якою українське суспільство дорожить та гордиться.

З цієї нагоди наша пл. станиця складає на фонд пл. видань 150.00 дол. і 1000.00 дол. на розбудову пл. оселі "Новий Сокіл".

**З пластовим привітом
СКОБ!**

**пл. сен. Ярослав Пришляк — станичний
пл. сен. Оля Чмола — голова ювіл. діл. комітету**

ГОТУЙСЬ!

**ст. пл. Роксоляна Стасюк — стан. писар
ст. пл. Оленка Потієнко — писар
Боффало, 1 лютого 1976 р.**

“ШКОЛА ЛІСОВАЯ, ГОРДИСТЬ ПЛАСТОВАЯ...”

“Лісова Школа” 1975 року у фотознімках

1. Вправи у будові вежі.
2. Гутірка на тему провідництва — веде гетьманський скоб Р. Процик.
3. “Ми такі голодні — а обіду ще немає...”
4. Гутірку із піонерства веде пл. розв. Ростик Слабіцький.
5. Бігом на збірку!
6. “Сполох” — ст. пл. Ростик Декайло записує, в якій черзі учасники явилися на збірку.
7. Орієнтація в терені.
8. У змагу фізичної вправности — марш веде пл. розв. Олесь Кузишин.
9. Сьогодні на вечерю буде курка...
10. Учасники “Лісової Школи” 1975 року.
11. Учасники вишколу бунчужних із своїм проводом.

КРУГЛІ КВАДРАТИ

*"Порпають археологи
Рештки на острові, —
Там знаходять тільки кості
Круглі й квадратові". Пан Тофель*

Ці глибокі слова, взяті з поеми "Круглі квадрати", вказують на цілий характер нового пластового видання — книжки-збірки веселих віршів, оповідань та жартів, яку видав Курінь "Сіроманців". Назва збірки "Округлі квадрати".

*"...Я дивлюсь на життя,
Немов на величезний міх,
Що в ньому радість
І безжурний сміх" —*

це знову ж із "Слова від Редактора", яким є пл. сен. Теофіль Старух, псевдо Пан Тофель.

Книжка "Округлі квадрати" тематично поділена на 5 частин: "Еміграція", "У Пласті", "Студентські, кавалерські часи", "Супруже життя" і "Всячина". Її оформив і багато ілюстрував Сіроманець Титус Геврик. Ціна 3.00 дол.

Ой, насмієтесь! Ось ще один вірш звідтам:

*Вже світло погасло,
І всі пішли спати,
Лиш я самотній не спав.
Лежав я на ліжку
В самій лиш піжамі
І дуже завзято "камікси" читав.*

*Вже "лейт шов" скінчився,
І всі вже поснули,
Я далі на ліжку "камікси" читав.
Та вдень, коли всі вже
Ішли до обіду,
Лиш я самотній у ліжку ще спав.*

*І тато сказав
До молодшого брата:
— Іди вже, збуди того драня!
Лиш мама обстала
В моїй обороні:
— Лиши, бо він вчився до рання!**

Пан Тофель

* Мова про подружнє життя. РЕД.

** До ранку. РЕД.

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО КРАЙОВІ ТАБОРИ УПЮ КАНАДИ

Дорогі Юначки і Юнаки з Канади!

Другі з черги крайові табори УПЮ за пластовими пробами відбудуться в околиці Монтреалю, Кве. від 10 до 24 липня ц. р.

Старші юначки й юнаки вірлици-скоби матимуть вперше нагоду взяти участь у "морському" таборі, спеціалізуючись у вітрильництві. **Розвідувачки й розвідувачі** практикуватимуть "самозбереження", таборуючи й мандруючи в диких лісах і горах провінції Квебек. **Учасники й прихильники** таборуватимуть серед чудових гір.

У програмі передбачені цікаві сухопутні й водні мандрівки.

Учасники всіх таборів відвідають Олімпійські ігрища в Монтреалі 24 липня ц. р.

Юнаки і Юначки, якщо не хочете втратити нагоди пережити цікаві хвилини свого юно-

го життя, голосіться на табір свого ступеня!

Заввага: Щоб могли брати участь у таборі даного ступеня, юнак (-ка) мусить мати викінчені всі вимоги проби до 1. V. ц. р., тобто — розвідувач (-ка), наприклад, може зголоситися на табір розвідувачів, здобувши II пл. пробу (перед 1 травня). Іменування може відбутися після 1-го травня, але перед виїздом на табір.

Реченець зголошення. Всі зголошення мусять бути в канцелярії КПС не пізніше 1-го червня ц. р. Жодних продовжень реченця не буде!

Здоровимо Вас дружнім привітом Скоб!

пл. сен. Орест Джулинський
кр. діловод УПЮ-ів в Канаді

ст. пл. Анна Шиптур
кр. діловод УПЮ-ок в Канаді

ПЛАСТУНКАМ НА ВУШКО

ЛІТНІ САНДАЛКИ З "ВИШИВКОЮ"

В останніх роках, коли мода вживає, де лише може, гапту, вишивки, гачкування чи плетіння, немає просто частини одягу, який не можна б для цього використати. Усе, що етнічне, народне — є "ін" та викликує загальне захоплення.

Дивне, що в тій загальній моді використання народних мотивів ми мало стосуємо в убранні наші такі різноманітні і такі гарні доборою кольорів і мотивів узори. Чи може, це нам видається "святотатством" і порушенням стилевого народного мистецтва — чи просто ми залініві, щоб про це подумати?

Ось тепер, коли приходить літня пора і жіночі ноги з приємністю носитимуть знову лише легкі, відкриті на пальцях сандали різної висоти та форми, подумаймо про те, що якщо вони зроблені з полотна чи іншого ніж шкіра матеріалу, тоді можна швидко і легко прикрасити їх стилізованою "вишивкою". Її можна зробити грубою ниткою або волічкою — але такою, що відпорна на вогність чи дощ. Дослівно денільна стібів зробить із звичайних сандалок щось інше і напевно зверне увагу. Чи не варто Вам, спробувати, Дорогі Подруги?

ЧИ ЗНАЄТЕ ТУ ПЛАТІВКУ?

Недавно вийшла в Канаді нова платівка українського ансамблю "Зоря". Як порівняти її до багатьох інших платівок цього стилю, можна сказати, що вона дуже ефектовна.

Солістка Любомира Ковальчук має приємний природний голос. Дикція Любомири виразна, і вона гарно інтерпретує пісні. Інструментальний ансамбль дуже добрий. Всі музиканти талановиті, а гітарист Ярослав Гудзьов відзначається особливо. Інструментація відповідна до характеру пісні. Акомпаніамент дуже дискретний, тобто музиканти ніколи між собою не "змагаються". Індивідуальні інструменти виділюються тоді, коли співачка не співає.

Ансамбль користується багатьма різними інструментами, а саме: фортепіан, гарпсихор, електрична, акустична і клясична гітара, басова гітара і бубни. Опрацювання пісень дуже

оригінальне й цікаве.

Ансамбль виконує знані народні пісні й нові популярні. Є також дві пісні, до яких музику написали члени ансамблю: "Дивлюсь я на небо", муз. солістки Л. Ковальчук; "Ходила лісом", муз. гітариста Я. Гудзя.

На мою думку, найкраще виконані пісні — це "У Карпатах ходить осінь", "Жито, мати", "Цигани стояли", "Галичанка", "Вербі".

Іншими словами — платівка цікава, оригінальна, докладно і старанно виконана і напевно стане популярною серед української молоді.

Я дуже рекомендую цю платівку всім, хто цікавиться модерним виконанням української музики.

Пл. скоб Олесь Кузичин

Як писати таборову газетку?

“Напиши щось до таборової газетки”.

Такий наказ може стрінути Тебе цього літа в таборі, а якщо дійсно “пощастить” Тобі, то Ти будеш “добровольцем” на пост редактора таборової газетки. Не попадай в розпук, бери собі правопис і це число “Юнака” під паху — подумай, що Мойсей перейшов Червоне море, а ракети вже є на місяці; переконай себе, що “не святі горшки ліплять”, а український пластун “усе зуміє”, і можеш розпочати кар’єру таборового журналіста.

Газеткою Ти заступаєш таборову хроніку, яку після табору учасники рідко зможуть побачити, а газетку всі одержать. До газетки можна дати майже все, що являється в хроніці. Ти тільки обмежений фондами.

Найважливіше заангажувати **всіх** до газетки — тоді це дійсно таборова газетка, а не продукція одного куреня чи шатра.

До редакційної колегії підбери собі юнаків, що вже мали досвід з таборовими чи шкільними газетками чи “ірбук”. До колегії треба головного, технічного і мовного редактора, мистецького керівника та кількох ілюстраторів і фотографа. Розділи працю! Не бери всього на себе! Ти, як головний редактор, відповідаєш за цілість газетки. Провід табору назначує “дорадника і опікуна” газетки — звичайно таборового писаря, з яким Ти будеш у тісній співпраці.

При газетці є різні роботи — кожна з них важлива. Потрібні статті, рисунки, поезії, ребуси, хрестиківки, загадки, картуні, знімки та “охотники” до друкування, переписування, складання, зчіплювання, висилки та роздачі газетки.

Газетку не можна “зліпити” — мусите її добре запланувати. На перших сходинах колегії обговоріть провідну тему — наприклад, якісь роковини: цього року пластове гасло у таборах у США є “100-ліття українського поселення в США”. Можете вибрати історичну подію, визначну людину, місто на Україні або тему самого пластового табору. Також підберіть назву газетки.

Обговоріть, скільки сторінок можете видати — обмежує вас спосіб друку, кількість часу, паперу, статей, фондів і скільки примірників будете друкувати.

Найкращий і найдешевший спосіб друку-

вання — це циклостилем, при допомозі алькоголю — “спіріт дуплікейтор”. Легко друкувати, а спеціально рисувати на матриці, і можна друкувати в кількох кольорах. На циклостилі (з фарбою) важко рисувати на матрицях і є тільки чорна фарба. А літографія “офсет” дуже дорога, але це єдиний спосіб, яким можна друкувати знімки. (Одну чи дві сторінки знімок можете видрукувати на офсеті, а решту на циклостилі).

Заплануйте, яких статей хочете; скільки поважних, скільки “на весело”. Зробіть плян цілої газетки і так роздавайте завдання (бажаю вам багато успіхів); не змушуйте когось, хто цікавиться спортом, писати про малярство, яке його не цікавить, але вимагайте, щоб кожний вам щось написав чи нарисував, або якимсь іншим способом спричинився до праці над газеткою.

Не пишіть для себе чи друзів. Пишіть так, щоб кожний читач, включно з батьками і Начальним Пластуном, зрозумів вас. Гумор мусить бути для всіх читачів. Не подавайте приватних, незрозумілих жартів.

Заки видрукуєте статтю, вона мусить перейти змістову і мовну коректу — уникайте неясних статей; не забудьте — ваша газетка іде у світ.

Стаття повинна бути переписана на друкарській машинці на матрицях і знов мусить перейти мовну коректу. Тоді додайте ілюстрації. Газетка мусить бути жива і цікава, тому не розділяйте поважних статей від веселих і від рисунків та загадок, але переплітайте веселі й поважні дописи, тримаючись вашої головної теми.

Ваша газетка повинна мати обкладинку з назвою газетки, знаменем чи рисунком. Друга сторінка повинна мати список редакційної колегії, місце, дату і спосіб друку та тираж (кількість виданих примірників). На черговій сторінці подайте зміст. Тоді повинно прийти “Слово від редакції” і “Слово коменданта” (як хочете написати), опісля перша серйозна стаття, згідно з темою газетки.

Обережно з друкуванням — завжди добре ознайоміться з циклостилем. Спершу перепустіть непотрібну матрицу на пробу. Вважайте на різні друкарські рідини і на бензину чи нафту до ламп “колмен”. Тримайте легкозапа-

льні рідини далеко від вогню і ламп. Друкуйте тільки там, де є доступ свіжого повітря. Відразу перерахуйте сторінки, щоб пізніше не треба було додруковувати.

Газетку найкраще складається при великій столі: розкладіть сторінки за порядком докола стола, тоді нехай один складає за другим ціле число. Придбайте міцний спинач.

Як висилаєте газетку — а треба вислати до Пластового Музею, Головної Пластової Ради і Булави, Крайової Пластової Старшини, Крайової Таборової Комісії, крайового коменданта пластунів (-ок), крайового референта юнаків (-ок) і до "Юнака" — подайте при по-

воротній адресі "Поворотна пошта гарантована".

До розпродажу газетки на пластовий заробіток підберіть кількох здібних продавців, щоб під час "Дня Пластунів" обійшли цілу оселю, включно з парковими площами (стоянками).

Не робіть більше, ніж одну газетку під час табору. Краще мати одну добру газетку, ніж дві слабші. Можете зробити пробну стінну газетку і з неї вибрати найкращі матеріали.

Веселої журналістики!

Бажає

Розбанич

ЗГАДУЄМО ЮРІЯ ФЕДОРОВИЧА!

● Референт Пластових Видань

Друг Володимир Соханівський

Дорогий Друже! У порозумінні з проводом Куреня "Бурлаки", залишені у нас нерозпродані книжки "На високих шпильях" пл. сен. Юрія Федоровича, я розпродала і збрала 100 дол., які передаю тепер на Видавничий фонд "Юнака".

Хай це буде дар для юнацтва від сл. п. Чорного Джека, який завжди цікавився і дорожив юнацтвом, і для якого виховні проблеми, а головне пластова преса, були близькі і дорогі.

Користаючи з нагоди долучую 9 дол. із зібраних внесків на ВЮВ 1975 на передплату "Юнака" для потребуючих в Аргентині, Німеччині чи Великобританії. З пластовим привітом

Пл. сен. Слава Рубель

**

Юрій Федорович (Чорний Джек) походив з Дрогобищини з священичої родини. Народився 8. XI. 1913, помер несподівано 21. II. 1956 р. у США.

Освіту здобув у Дрогобицькій гімназії та у Малій Духовній Семінарії у Львові.

У Пласті був з юнацтва, належав до Бориславського коша, згодом став членом Куреня "Червона Калина", потім перейшов до "Бурлаків". Перебуваючи в таборі Ді-Пі в Берхтесгадені, вписався до Німецького Альпіністичного Т-ва, був запаленим альпіністом. Приятелював з поетом Андрієм Гарасевичем, з ним здобував

верхи Альп, а коли поет трагічно загинув у горах, мандрував осамітнено. У тому часі постають його етюди "На високих шпильях".

Був співробітником і технічним редактором тижневика "Неділя", дописував до "Нового Часу", "Дажбога" і "Фантаса" у Львові, а на еміграції до "Свободи". Видавав "Комету" — хроніку "Бурлак".

У Пласті близько співпрацював із Сірим Левом (першим Начальним Пластуном), був крайовим комендантом пластунів у США, комендантом табору юнаків.

Тяжко йому було погодити будні еміграційного життя з його любов'ю до природи, зокрема гірської. Завжди шукав краси і глибоко її переживав. Ось його признання про "закохання в тишу високих білих шпилів".

**

У моїм світі: високі білі шпилі, білі хмари, білі квіти — біла тиша. Бог білої тиші високих шпилів жбурляє в мене плесо Королівського Озера щире золото радості й задоволення.

Ступаю стежиною, що ховається за далекий білий обрій. Ступаю самозреченим:

— Я частиночка тиші...

Мене не тривожать неспокійні думки. Моє серце б'ється рівно і чітко. Я досяг великого пізнання:

— Я закоханий в тиші високих білих шпилів..

Юрій Федорович

(На Завгасі, весна 1949 р.)

Будьте ПЕРЕДплатником, а не ПІСЛЯплатником!

СТЕРЕЖІТЬСЯ ОТРУЙНИХ РОСЛИН!

З близьким літом і літніми таборами та мандрівками на північній півкулі, а особливо у Північній Америці ми знову зустрінемося в природі із отруйними рослинами та відчуємо їх зловбне діяння.

Скільки разів незнання і наша необачність були причиною неприємних наслідків. Хто з нас не бачив опухлих облич, рук і ніг покритих піхурцями і різними мастями!

Тому добре ще тепер ознайомитися з найбільше поширеними отруйними рослинами та пізнати їхнє діяння. Перечитайте уважно ці інформації, Дорогі Читачі, а може це охоронить Вас у найближчих місяцях від неприємного болю і перекреслення неодного гарного таборового переживання.

Звичайно отруйні рослини спричинюють легке або сильне запалення шкіри. Ця шкірна недуга не є небезпечною для життя, але приносить багато болю, клопоту й невідгоди. Найчастіше це запалення шкіри показується на руках і ногах у виді дрібненьких білих воднистих піхурців, що дуже печуть і сверблять. Гірше, коли запалення появиться на лиці.

Отруйні рослини помітні своїм листям. Листок складається із трьох листочків (у формі конюшини). Він блискучий, неначе вкритий воском, та грубий. (Рис. А—Д). Літом майже коло кожного листка появляється китичкою білий дрібний цвіт (Рис. Е), а восени білі ягідки величини пільного гороху (Рис. Є).

Отруйні рослини ростуть всюди в Сполучених Штатах. Роди отруйних рослин:

ТРІЙЛИВИЙ ПЛЮЩ —

COMMON POISON IVY (*Rhus radicans*)

Рис. А — Д.

У різних околицях він має різні місцеві назви. Не росте тільки в Неваді й Каліфорнії. Переважно пнуча рослина. Корінчиками чіпається кори дерев (великим деревам це не шкодить), каміння, мурів, стін. При дорозі, при парканах та на відкритому сонці росте у формі куща. Висота рослини 6 до 30 цілів (75 см.). Листки різні; часто одна рослина має різні листки, неподібні одні до одних. Цвіт показується білими китичками коло кожного листка, але не кожна рослина цвіте (Рис. Е). Овоч, білий і гладкий, складається із сегментів (подібний до помаранчі без шкірки, Рис. Є).

ТРІЙЛИВИЙ ПЛЮЩ ІЗ ДУБОПОДІБНИМИ ЛИСТКАМИ

OAK LEAF POISON IVY (*Rhus toxicodendron* or *quersitolia*)

Рис. І — І.

Знаний на південному сході США. Росте у формі куща. Середній листок зовсім подібний до дуба, а бічні менше регулярні. (Рис. І — І). Спідня сторона листка ясніша.

ЗАХІДНИЙ ТРІЙЛИВИЙ ДУБ

WESTERN POISON OAK (*Rhus diversiloba*)

Рис. ІІ — К.

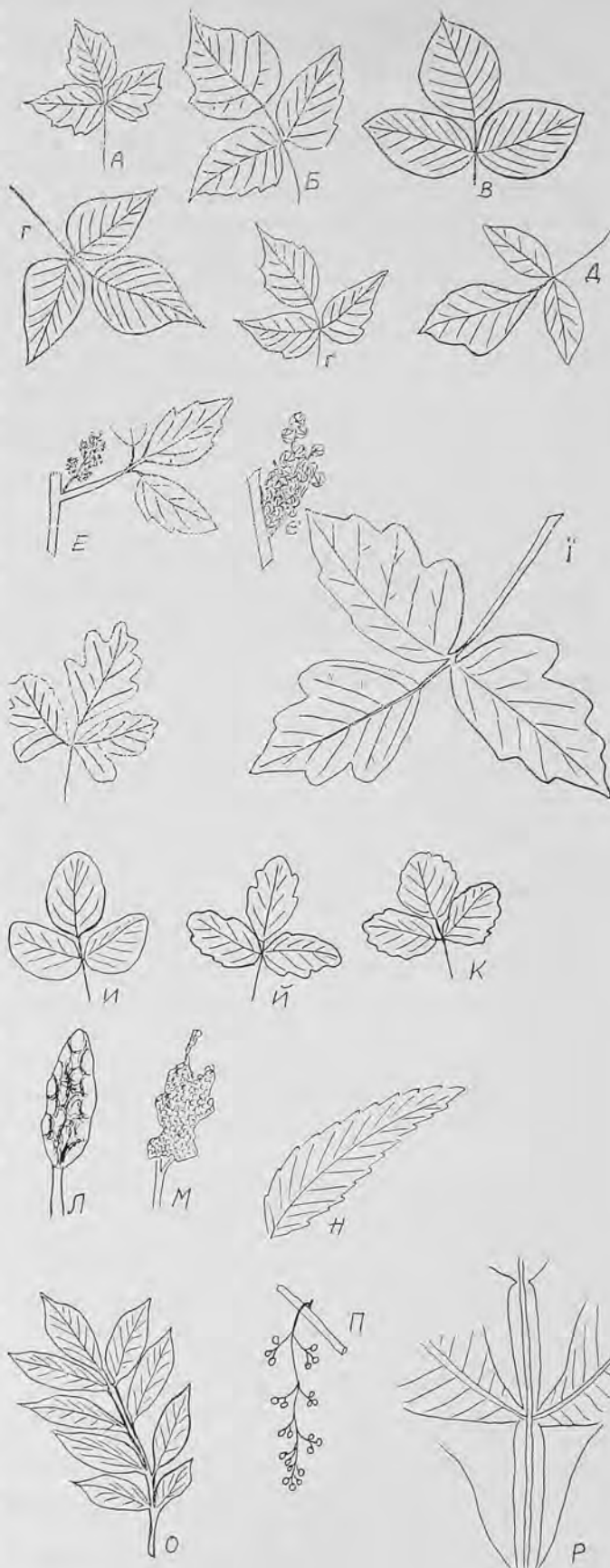
Росте в західній частині США в Каліфорнії, Орегоні й Вашингтоні. Росте кущами, рідко пнучими, 25 — 30 стіп угору (10 метрів). Листки вирізані, як у дуба, або зовсім гладкі. Овочі величини порічок.

ОТРУЙНИЙ СУМАК

POISON SUMAC (*Rhus vernix*)

Рис. О — П.

Росте у східній частині США у формі куща або малого дерева 5 до 25 стіп заввишки (7.5 метра). Росте переважно на вологих місцях. На сухих місцях росте низько. Листок складається з 7 до 13 листочків (Рис. О). 1 до 2 цілів (5 см) завширшки і 3 до 4 цілів (10 см)

завдовжки. Листочки овальні, не мають зубців, є гладкі оксамитного вигляду. На весні молоді листочки є помаранчеві. Спідня сторона листочка ясніша. Восени листя є ярно червоно-помаранчеве. Овочі у формі звисаючих нитиць 10 — 12 цалів (30 см) завдовжки (Рис. П).

Три інші сумаци:

Гладкий — Smooth (Rhus glabra)

Гострий — Staghorn (Rhus typhina)

Карликоватий — Dwarf (Rhus copallina) —

не є отруйними. Всі вони мають овочі у формі червоної нитиць на вершку галузки (Рис. Л—М). Крім того, два перші мають зубковані листочки, яких є понад 20 в одному листку (Рис. Н). Третій має листки гладкі, незубковані, але трохи відмінні від отруйного. Головний прутин, до якого прикріплені листочки, має неначе крильця (Рис. Р).

У згаданих рослинах отруйний є сік, який має отруйний складник. Сік отруйний для дитини і до їжі. Сік рослини чіпляється до одягу, до предметів і до шерсті тварин (собак й котів) і відтак переноситься на шкіру людини. Навіть попіл із спалених отруйних рослин має ще стільки соку, щоб викликати запалення шкіри. Запалення

шкіри виявляється по кількох годинах, а навіть по кількох днях (5).

Охорона: 1. Навчитися пізнавати рослини по вигляді й оминати їх. 2. Уживати охоронний крем, який опісля треба змити. Також уживають оливкового олію. Крем тільки не допускає соку рослини до шкіри. 3. Предмети, які мали стик із отруйними рослинами, вимити водою з милом перед вживанням, а одяг випрати. 4. Не бавитися із собаками й котами, якщо вони ходять по околиці, де є багато отруйних рослин.

Лікування: Легко подразнену шкіру вимити теплою водою з милом, що має багато лугу. Мінати воду кілька разів. Мило після кожного уживання змивати. До миття можна вживати алькоголь, газоліну або нафту.

Легке подразнення шкіри зникає за кілька днів. Якщо ні, треба вдатися до лікаря. При сильному запаленні шкіри треба відразу вдатися до лікаря.

Не уживати ліків, які випробували інші люди, бо кожна шкіра інакше реагує на лікарство.

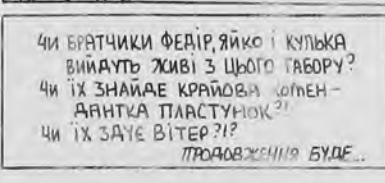
Найкраще лікарство те, яке припише лікар.

Пл. сен. Н. Кулинич

ПРЕЦЛІ

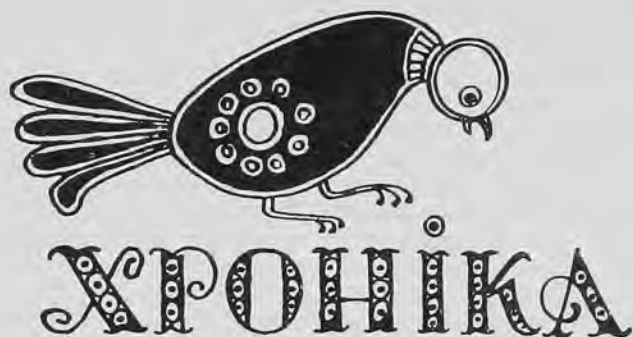
(ПРАВДИВІ
ПРИГОДИ
БРАТЧИКІВ)

ОДНОГО ВЕЧОРА НА ТАБОРІ...

СТУКІТ

На початку 1975 року група українських студентів у Peric Гай Скул вирішила організувати при цій школі український клуб. Хоч клуб існує лише один рік, але за цей короткий час вдалося багато зробити для ознайомлення американців з українською культурою та багатством наших традицій.

Клуб очолює пл. скоб Олесь Кузишин, секретарем є Левко Івашків, а скарбником Юрко Фурда.

У березні м. р. Клуб улаштував величезну виставку з поясненнями українських великодніх звичаїв. Член Клубу Юліян Британ демонстрував писання писанок, що викликало велике зацікавлення серед учнів і вчителів.

Після літніх вакацій Клуб знову запланував деякі виставки, і перша з них відбулася 12 грудня. Це була виставка книжок англійською мовою про Україну. Тут були історичні книжки, переклади літературних творів, книжки на релігійні, політичні та мистецькі теми. На виставці було всього 60 книжок, і хоч була дуже скромна вистава, бо охоплювала далеко не всі видання про Україну англійською

мовою, проте американці дивувались, що є аж так багато книжок на українські теми.

На закінчення шкільного року перед різдвяними вакаціями Клуб улаштував 22 і 23 грудня різдвяну виставку (традиційний стіл з 12-ма стравами, з іконою та дідухом), з поясненнями всіх українських різдвяних звичаїв і традицій. Ця виставка увінчалась великим успіхом, а на закінчення її запрошено всіх учителів школи (близько 60 осіб) попообувати українські різдвяні страви. Це прийняття приготували матері членів Клубу. Під час цього прийняття член Клубу Іван Лозовий і Олесь Фурда, вдягнені в козацькі одяги, заграли кілька пісень на бандурах. На це прийняття також запрошено студентів-українців, які не-

давно закінчили школу Peric.

Крім цього, Клуб має свою таблицю (т. зв. "Бюлетенську дошку"), де вивішує різні цікаві новини, які появляються про українців в американській пресі, як також в англомовних відділах української преси.

Клуб, підбадьорений дотеперішніми успіхами, планує далі розвивати свою діяльність. Хоч Клуб налічує тепер тільки 11 членів, навіть така мала кількість студентів може дуже багато зробити в американських школах. Це повинно бути заохотою для нашої молоді в інших американських школах організувати клуби і тим спричинитись до того, щоб ознайомлювати американців з українським питанням.

Пл. скоб О. Кузишин

УКРАЇНСЬКИЙ КЛУБ ПРИ РЕГІС ГАЙ СКУЛ У НЬЮ-ЙОРКУ

Члени Українського Клубу при Регіс Гай скул в Нью-Йорку

НАШЕ ЮНАЦТВО ПИШЕ ДО НАС...

● Дорогий "Юначе"! Нас членок 4-го Куреня УПУ-ок ім. Ольги Басараб дев'ять і подруга виховниці — десята. Наш гурток "Чорнобривці".

Минулого року ми вишивали краватки і їх продавали українцям й американцям. Американці дуже подивлялися нашу вишивку.

На різдвяний базар ми також несли медянички й цукерки. Ми їх прикрасили різними декораціями. За краватки, медянички і цукерки, разом з іншим крамом, виготовленим нашими добрими вчинками, заробили ми 35 дол. і пересилаємо їх на фонд "Юнака". Хочемо, щоб наш цінний журнал розвивався ще краще, інформував нас про пластове життя.

Скоб! Гурток "Чорнобривці", Філадельфія.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

Українського Робітничого Союзу

ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ ПЕРЕДОВОЇ БРАТСЬКОЇ УСТАНОВИ
УКРАЇНСЬКИХ ЛЮДЕЙ В КАНАДІ І АМЕРИЦІ

Модерні — першої класи — забезпечені поліси на життя; Допомога окваліфікованим і немічним членам; Стипендії і стипендіальна допомога студіюючій молоді у вищих школах; Дитячі підприємства, таборування і Курси Українознавства; "Народна Воля", "Форум" журнал молоді в англійській мові і відпочинкова оселя "Верховина".

По ближчі інформації пишть або телефонуйте до місцевих секретарів і організаторів УРСюзу; до його головного організатора на Канаду Анатолія Білоцерківського на адресу: 490 Oka St., LaSalle, Quebec, Canada, Tel. (514) 366-1775 або до Головної Канцелярії УРСюзу — 440 Wyoming Ave., Scranton, Pa., U.S.A. Tel. (717) 342-0937.

БОБРІВКА 1975 Р.

Минулого року я вирішила поїхати на "Бобрівку" до юнацького табору. Приїхавши, я побачила, що оселя ця нуди менша, ніж "Вовча Тропа", але як табір почався, я завважила, що тут можна краще зжитися з товаришами. Провід і члени бурави старалися нас якнайбільше запалити пластовим духом. На другій таборовій ватрі ми назвали наш табір: "Хто відважний, хай іде з нами", а розвідувачки назвали себе "Відважні дівчата".

У цю ніч розвідувачки зробили напад на табір юнаків. Ми тихо підкралася до їхнього табору, аж раптом почули свистки і крики: "Напад! Напад!" Юнаки знайшли ту групу юначок, що підкрадалася, щоб зловити стійку. Ми почули голоси коменданта і бунчужного і сховалися — але вони нас уже побачили. Всі розбіглися, але хлопці пішли в погоню за нами. Я сховалася в кущах і бачила та чула, як хлопці ловили всіх розвідувачок і кидали в озеро — я була одинока, що заховалася і вернулася до табору суха!

Під час першого тижня ми будували брами й майстрували біля шатер. У четвер мали спільну вечірку з юнаками, а в суботу першу спільну ватру. У другому тижні юначки плянували теренову гру, але чекали на тих роз-

На стійці — табір юначок на "Бобрівці" 1975 р.

відувачок, що пішли на триденну мандрівку. Нам в тому часі сталася неприємна несподіванка. До табору приїхала ст. пл. Л. Мазяр на перевірку. Їй не подобалися наші шатра, які були трошки неупорядковані, і вона всі шатра звалила. Ми були дуже здивовані, і це трошки зломило наш дух, але на вогнику того вечора, коли подруга Мазяр відїхала, ми вже забули про те і радісно заспівали.

Третій тиждень табору був, на мою думку, найкращий. Розвідувачки і деякі юнаки пішли на спільну мандрівку, яка добре вдалася. В середу ввечері відбувся "Баль Бобрівки". З огляду на рік жінки юначки мусіли просити на "баль" юнаків і платити їм "квитки" та "ескортувати" їх на баль. "Баль" був дуже цікавий!

В останніх днях, як звичайно, розвідувачки на один день перебрали табір. Мене обрано бунчужною, і цілий день ми мали зайняття з юначками, які також мали свій новий провід. Але після цього дня наше коротке панування закінчилося. У п'ятницю ввечері ми мали прощальну ватру, і всім нам було сумно, що це вже остання ватра разом.

Цей табір — мій третій юнацький — був найліпший і залишив найкращі сподини. Здається, ніколи не забуду цих вогників, ватер, вечірок і навіть цих комарів на "Бобрівці".

Пл. розв. Адя Роговська

ІЗ ПРАКТИЧНОГО ПЛАСТУВАННЯ:

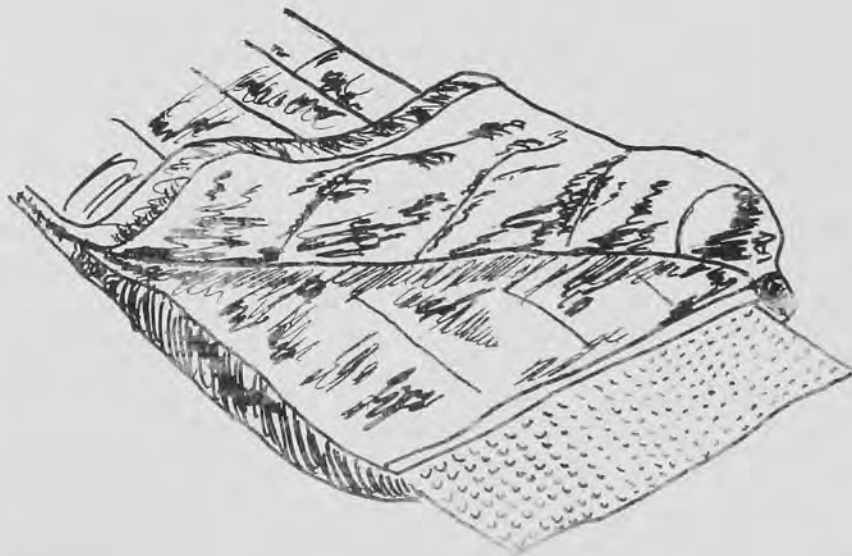
МАТРАЦИ У МАНДРІВКУ

Хоч постійно винаходимо іновації для поліпшення таборового вираду, але цей виряд не раз треба залишити в таборі, бо він затяжний носити на плечах цілими днями.

І гумовий матрац, який перевірила мама, винесли ви на шпиль гори, щоб покласти на землю і довідатись, що в там маленька дірна, яка до ранку усе повітря випустила вам з мішка.

Ну, якщо мандруєте на шпиль, маю пораду. Можете зробити собі матрац із матеріалу, який вживається в більшості на опанування делікатних інструментів. Таборовики теж часто його вживають на охорону апаратів і рушниць.

Матеріал, про який іде мова, складається з двох шматків пластики із бульками повітря між ними. Ці бульки можна пробити, якщо двома пальцями здушити їх, але якщо не візьметься до бульок із метою їх роздуши-

ти, то вони довго тримаються. Доведено, що якщо покласти цю цельту на тверду підлогу, вона витримає вагу 200-фунтової людини.

Американська назва цельти: Air Cap. Зроблена вона є різними розмірами бульок — від 3/16 інча до 1 інча у промірі. На матрац найкраще надаються бульки 3/16-інчові, бо навіть якщо одна клітина трісне, то це не включає багато площі.

Матрац можна зробити із двох чи трьох цельт. Можна додати більше, якщо треба. Вага — мінімальна. Матрац із двох цельт важить 5 1/4 унцій.

Успіх уживання матрацу полягає у тому, що повітря в бульках охороняє нас від холоду і вогноти землі. Принцип гумового матраца той сам, що й

кожного, із тією різницею, що надутий гумовий матрац може важити до п'ять разів більше.

Цельти теж виробляють з пластики різної товщини, але стандартні 120 С. вистачає. М'якість у бульках, не в товщині пластики. Цельту можна купити 12 або 24 інчів завширшки. Останні

практичніші, бо в тоді тільки одне шво у матраці.

Візьміть два куски, покладіть на землю, бульками вгору. Закладіть одну цельту пів-інча на другу.

Це треба заліпити непромазальною тасьмою.

Тепер візьміть третій кусок цельти і покладіть її бульками вниз на середину заліпленої більшої цельти. Це теж треба заліпити, і є готовий матрац.

Завжди можна додати більше цельти, якщо хочете м'якше спати.

Air Cap продукує американська фірма Sewed Air Corporation.

Можна купити її у крамницях. Ця матеріялу на подвійний матрац приблизно 4 ам. дол.

Ст. пл. Нсеня Одемінська

З нагоди вінчання нашого Кошового, **ст. пл. АНДРІЯ ДУРБАКА** "Побратима" з членкою СУМА **МОТРЕЮ ПАЛАГНЮК**, що відбулося дня 8 лютого ц. р., зібрано на весіллі \$208.00 на пресові фонди "Юнака" і "Крилатих". На "Юнака" призначено \$104.00.

Ст. пл. Павло Дурбан "ПБ"

Від нашого Видавництва складаємо Молодій Парі щирі побажання щастя у їх спільному житті.

З нагоди 25-річчя подружжя моїх Батьків складено на прийнятті \$70.00, які пересилаю на пресовий фонд "Юнака".

Пл. юн. Ада Дусанівська, Торонто, Канада

НАША ОБКЛАДИНКА

Цього місяця наша обкладинка має виїмкове значення і тому хочемо це пояснити нашим читачам.

На ній, як бачите, не лише образ Патрона Українського Пласту — Святого Юрія, але ще і роботи відомого, вже покійного мистця Віктора Цимбала, що вперше публікований.

Віктор Цимбал народився на Київщині. Після 1-шої світової війни студіював мистецтво у Празі.

Від 1928 року проживав у Аргентині, де здобув славу та ряд відзначень серед аргентинців, як маляр і графік. Переїхавши з дружиною до США, тут і помер у 1968 році.

Про його творчість появилась в 1972 році монографія із резюме українською, англійською та еспанською мовою, а його твори відомі українській громаді із 3 по смертних виставок.

Образ св. Юрія на обкладинці передала для вжитку Пласту дружина покійного мистця пані Тетяна, за що ми їй глибоко вдячні.

Жаліємо лише, що наші читачі не можуть бачити образу в оригінальних кольорах.

ДАТКИ НА ЗАЛІЗНИЙ ФОНД ПЛАСТОВОГО ВИДАВНИЦТВА

від 21 лютого до 24 березня ц. р.

Пл. сен. Петро і Ольга Саварин, Едмонтон	20.00
Г. Кульчицька і Склякович, Нью-Йорк	40.00
Разом	\$ 60.00
Досі складено	\$2,271.00

Ваші заощадження складайте, а позички на всякі потреби беріть у фінансовій установі, що їй на ім'я:

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА "САМОПОМІЧ" У ДІТРОЙТІ

ТРИ БЮРА ДЛЯ ВАШИХ ПОСЛУГ

НА ЗАХОДІ МІСТА

7346 Michigan Avenue

At Tarnow

Detriot, Michigan 48210

Tel.: 841-2390

У ВОРРЕНІ

28792 Royan Road

Warren, Michigan 48092

In The King Plaza Just South of 12 Mile Rd.

Tel.: 573-7074

ГОЛОВНЕ БЮРО

11838 Jos. Campau Avenue

Hamtramck, Michigan 48212

Tel.: 891-4100

Щадіть — Позичайте — Обезпечуйтесь.

ХІІ. ЗИМОВІ ОЛІМПІЙСЬКІ ІГРИЩА 1976 В АВСТРІЙСЬКИХ АЛЬПАХ

Коли з початку 1973-го року американський Денвер відмовився зорганізувати ХІІ Зимові Олімпійські Ігрища, Іннсбрук, Тіроль, столиця австрійської провінції зголосилася провести цю спортову імпрезу. Вже в 1964 р. Іннсбрук був організатором Зимової Олімпіади, і тому було значно легше в такому короткому часі знову приготувати такі світові спортові змагання.

Коли 4 лютого 1976 р. федеральний президент Австрії д-р Рудольф Кірхшлегер перед 60,000 глядахами у стадіоні "Бергізел" відкрив ХІІ Зимові Олімпійські Ігрища, цілий світ брав участь у тій церемонії через телевізію і радіо. До 15 лютого 1976 р. тисячі спортсменів під латинським гаслом французького барона Кубертіна, що в 1896 р. відновив олімпійську ідею: (у класичному звучанні) кітіус — альтіус — фортіус: швидше — вище

Борис Ямінський

ХІІ. ЗИМОВІ ОЛІМПІЙСЬКІ ІГРИЩА

Інсбрук — Австрія — 1976 р.

Від Реданції: Коли друкується цей репортаж про Зимову Олімпіаду, вона вже давно за нами, але ми пригадували, як сліdkували за нею у лютевих днях. Проте ж цікаво ще раз пригадати собі те, що бачили у телевізорі чи читали в пресі, як його подає один із нечисленних українців-очевидців. Наш кореспондент Борис Ямінський бу в Іннсбруку, і його враження є дійсно "з першої руки".

Вже кілька днів перед початком Зимової Олімпіади Австрія стояла під знаком олімпійської ідеї. В обід 30 січня ц. р. в старовинному гаю біля містечка Олімпія в Греції запалено під сонцем олімпійський вогонь. Смолокип з вогнем літаном перевезено до Відня, і ввечорі того ж дня столиця Австрії вітала цей олімпійський вогонь миру. Перед неоготичним будинком віденської ратуші тисячі віденців зібрались для тої святкової церемонії. Колишній олімпійський чемпіон Вольфганг Шварц запалив вогонь

під бурхливі оплески маси людей. Після промов посаджника Відня і президента Австрії олімпійський вогонь ночує у столичному місті. У наступних днях визначні спортовці Австрії стафетою приносять цей олімпійський смолокип аж до Іннсбруку. Це місто, положене в серці альпійських гір, столиця провінції Тіроль, вже раз, у 1964 році, переживало Зимові Олімпійські Ігрища.

Понад 500 мільйонів людей на всіх континентах світу були свідками святокової церемонії відкриття Олімпіади 4 лютого 1976 р. через телевізію. У просторому старіоні для скоків на лещатах "Бергізел" 70 тисяч глядачів чекають на прибуття президента Австрії. Урочиста і для всіх присутніх зворушлива хвилина відкриття наближується. Скільки пригадують собі в тім моменті, що вони чули про історію Олімпійських Ігрищ у школі. Коли греки відбували свої Олімпіади, які танок у тих часах за головну мету

Офіційний знак
Олімпійських Ігрищ
у Іннсбруку.

— міцніше, старались здобути найвищі олімпійські нагороди.

До найцікавіших змагань належать лещатарські, які відбулися в більшості в містечку Аксамс коло Іннсбруку. Найбільшу надію здобути медалі мали тут самі "господарі" австрійці. Також у скоках від минулого сезону австрійці є сенсаційно найліпшими, але не можна забути спортсменів Східної Німеччини, Швейцарії і СРСР, що є також фаворитом у токею.

Всі змагання та імпрези були передавані через телевізію і радіо і понад 5000 журналістів з цілого світу будуть інформувати про Олімпіаду.

Австрійська пошта вже в 1975 р. видала дві серії (разом 8 значків), які вже тепер стали найпопулярнішими марками між збирачами.

Ст. пл. Б. Ямінський

мали зустріч любителів спорту — під час ігрищ у той час по цілому світі панував мир. А що сьогодні залишилося з тієї олімпійської ідеї старих греків? Чи під час Олімпіади сьогодні панує мир на цілому світі?

Але повернімось до Іннсбруку. Під звуками олімпійської фанфари й гимну підносять олімпійський прапор. Оркестра інтонує австрійський гимн — композиція славного Моцарта, — і на решті президент Австрії д-р Рудольф Кірхшлегер приступає до мікрофону і нагне: "Відкриваю ХІІ Зимові Олімпійські Ігрища — Іннсбрук 1976!" У тій хвилині чути салют і 1000 білих голубів несуть цю вістку у цілий світ. Ще одна незабутня хвилина — запалення олімпійського вогню, який 12 днів світить над Іннсбруком.

Річ ясна, що в такій статті не можна дати точний репортаж кожної компетенції, тому опишемо лише вислід, на нашу думку, найцікавіших змагань. Вже другий день зацікавлює велику

Франц Кляммер —
найкращий з'їздовий
лещатар Австрії,
що здобув золоту
медаль.

Поштова картка з нагоди Олімпійських Ігор.

кількість публіки. Понад 50 тисяч людей бачить лещатарський "Давн Гіл Рейс" для мужчин — тріумфує австрійський фаворит Франц Кляммер. У дальших днях повними анордами відбуваються спортові змагання — лещатарські в містечку Ансамс, боб і санки в Ігльс, льодові і гоней в Іннсбруку та нордійсько-лещатарські в Зеєфельді. Вже в перших днях видно, що СССР і НДР (Східня Німеччина) будуть великими "збирачами" олімпійських медалів. Велике зацікавлення викликають, як звичайно, льодові змагання, а тут імпонують англієць Джан Кері і Дороті Геміл (США), що стали олімпійськими чемпіонами. Гоней на льоду є дуже активний спорт — але бракує двох міцних команд Канади і Швеції, а НФР (Західня Німеччина), Польща, США і Фінляндія не в силі протиставитись гігантам СССР і Чехо-Словаччини.

Несподівана "німецька інвазійна армія" прибуває до Тіролю — в одній особі Розі Міттермаєр, яка здобула 2 золоті і одну срібну медаль у жіночих альпійських лещатарських змаганнях. Лише в "джаянт сляльом" канадка Кеті Крайнер змогла перемоти завжди веселу й дуже симпатичну німецьку "Розі". Австрія сумує,

бо явраз в альпійських змаганнях очікувала для себе багато медалів — а вкінці мала тільки дві: золоту Франца Кляммера і срібну Брігіди Точніг.

У нордійському лещатарстві СССР перший раз є найміцнішою країною, а властиві "нордійці", Фінляндія і Норвегія, здобули разом лише три золоті медалі. Танож у бігу по льоду СССР здобув перевагу, яку перебивають тільки Шіля Янг (США), голяндець Піт Кляйне і Стен Стензен та Ян Егіль Сторгольт з Норвегії. До найбільш активних змагань належать сноси на лещатах. Довгі роки Австрія не мала тут спортовців, які належали б до світової еліти; а тепер всі говорять про "австрійських орлів", що вже два роки належать до найліпших у тому спорті. У першій компетенції Ганс Георг Ашенбах і Йохен Даннеберг з НДР ще можуть побити австрійців, які здобувають лише бронзову медаль, але в останній день Олімпіади "австрійські орли" зелентризують 70 тисяч глядачів на "Бергізел" — Карль Шнабль здобув золоту, а 17-літній Тоні Іннауєр срібну медаль.

Увечорі 15 лютого 1976 р. спортовці ще раз вмаршують до церемонії — закінчення зимової Олімпіади. Бі-

лянс цих спортових змагань був значно позитивніший, ніж у минулому — без скандалів і без гігантоманії. Організація була добра, і не бранувало того, чого потрібно — снігу. Мільйони були свідками тих компетенцій через телевізійні передачі. Ці ігрища були доказом, що олімпійська ідея далі існуватиме і не вмере — бодай одна надія для молоді світу у нашому нинішньому неспокійному часі.

Тому разом із спортовцями, які були на кінцевій церемонії в Іннсбруці, можемо сказати радісне "додобачення у Лейк Плесід (США)", де в 1980 році відбудеться XIII Зимові Олімпійські Ігрища!

БІЛАНС МЕДАЛІВ

країна		золоті
1. ССРСР		13
2. НДР		7
3. США		3
4. Норвегія		3
5. НФР		2
срібні	бронзові	разом
6	8	27
5	7	19
3	4	10
3	1	7
5	3	10

Пластун є ощадний...
(4-та точка пластового Закону)
 ... добре також коли щадить в українській установі
 нагоду до того дає: **Кредитівка "Самопоміч"**
558 Summit Ave., Jersey City, N.J. 07303

Замість квітів на могилу

св. п.

пл. сен. кер. ВОЛОДИМИРА ЕРДЕНБЕРГЕРА

подруги і друзі та симпатички Пласту під час похоронів
склали пожертви, з яких \$50.00 призначаємо на пресфонд
Пластового Видавництва.

Родина

Замість квітів на могилу

св. п.

пл. сен. БОГДАНА КРАВЦЕВА

складаємо \$40.00 на Видавничий Фонд
Пластового Видавництва

Г. Кульчицьна, Силепкович, Нью-Йорк, США

Замість квітів на могилу

св. п.

пл. сен. ОСИПА СТЕЦУРИ

складаю \$25.00 на пресовий фонд "Юнака"
монс. Степан Сулик, Перт Амбой, США

Замість квітів на могилу

св. п.

МАРІЇ СТАНІГРЕТ,

Матері нашого довголітнього Станичного пл. сен. Івана
та Михайлини Лесейків, складаємо \$25.00 на пресовий
фонд "Юнака"

Пластова Станиця, Чикаго, США

Замість квітів на могилу

св. п.

ЛЕВА БОЙЧАКА,

Дідуся нашої пластунки Олі Войчан

і

св. п.

АННИ ПРИШЛЯК,

Бабусі пл. розв. Мусі Пришляк, членки нашого Куреня,
складаємо \$10.00 на пресовий фонд "Юнака"
40 Нуринь УПЮ-он ім. нн. Ольги, Боффало, США

Замість квітів на могилу

моєї Дорогої Сусідки

св. п.

СТЕФАНІ ЧАРКІВСЬКОЇ

складаю \$10.00 на пресовий фонд "Юнака".
Дочкам Наді Гадач і Зені Махно складаю
сердечне співчуття.

Марія Волощун, Дітройт, США

Замість квітів на могилу

св. п.

ГАЛИНИ ПОТІШКО

складаю \$15.00 на пресовий фонд "Юнака".
Пл. сен. Ярослав Пришляк, Боффало, США

СПІВЧУТТЯ

У Торонті 15 лютого по короткій недужі
відійшла у вічність на 50-му році життя **св.**
п. АННА РАДЬ, залишивши в глибокому смут-
ку наших пл. друзів — чоловіка Василя, Зірку
й Оксану — донь, зятя і брата в Торонті та
батьків, дві сестри і двох братів в Україні.

Прийміть, Дорогий Друже і Подруги, наші
найсердечніші співчуття.

Приятелі з УСП і УПС в Торонті

Замість квітів на могилу

св. п.

АННИ РАДЬ

дружини пл. сен. Василя, члена нашого Куреня УПС-ів
"Карпатські Вовни" і Мами ст. пл-он Зірки і Оксани
складаємо \$60.00 на пресовий фонд "Юнака"

Члени Куреня УПС-ів "Карпатські Вовни", Торонто, Канада

Замість квітів на могилу

св. п.

АННИ РАДЬ

дружини пл. сен. Василя Радя і матері ст. пл-он Зірки й
Оксани — членів Пл. Станиці Торонто
приятелі Покійної зібрані на тризні склали на пресфонд
"Юнака" \$20.50.

Замість квітів на могилу

св. п.

АННИ РАДЬ

Мами ст. пл. Оксани Радь, членки нашого гуртка,
складаємо \$5.00 на пресовий фонд "Юнака".

Членки гуртка УПЮ-он "Іскра", Торонто, Канада

В пам'ять

св. п.

ст. пл. ІВАНКИ ГЛІБОВИЧ-МЕДВІДСЬКОЇ

і

св. п.

РОМАНА ЛИТВИНЦЯ,

колишнього пластуна

складаємо \$20.00 на Фонд Пластового Видавництва

пл. сен. Петро і Ольга Саварини, Едмонтон, Канада

Замість квітів на могилу

св. п.

МИРОСЛАВА ДЕМЧУКА,

Батька члена Станичної Старшини в Ньюарку,

ст. пл. Марусі Демчук

складаємо \$25.00 на пресфонд Пластового Видавництва.

Пластова Станиця, Ньюарк, США

СПИСОК ДАТКІВ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "ЮНАКА"

що вплинули до 22 березня ц. р.

США:

4-ий Курінь УПЮ-он, гурток "Чорнобривці", Філадельфія, із своїх заробітків на різдвяному базарі	35.00
22-ий Курінь УПЮ-он ім. Н. Кобринської, Трентон із продажу печива на базарі	25.00
Ст. пл. Андрій Дурбак, Чикаго	12.00
Пл. юн. Оля і Михайло Грицеляки, Рочестер	11.00
Колишні юначки гуртка "Конвалії", Кентон	10.00
Пл. юн. Андрій Коропей, Лінколн	6.00
Ст. пл. Ростислав Смик, Чикаго	5.00
по \$3.00	

Пл. юн. Софія Свищук, Ст. Люїз; пл. юн. Степан Ладанай, Ферв'ю; пл. юн. Оксана Карачевська, Йонкерс; пл. сен. Андрій Лещишин, Рочестер	12.00
по \$2.00	

Пл. юн. Орест Дейчанівський, Бренвілл; пл. юн. Христя і Люба Гавур, Кент; пл. юн. Христя Шипилява, Девітт; пл. юн. Микола Брожина, Нью-Йорк; пл. юн. Остап Корчмарик, Трентон; пл. юн. Микола Голіян, Лейнвуд	12.00
по \$1.50	

Пл. юн. Марта і Софія Зелик, Нью-Йорк, ст. пл. Богдан Кришталович, Парма	3.00
по \$1.00	

Пл. юн. Данило Галібей, Оак Парк; пл. юн. Іван і Нестор Городиські, Чикаго; пл. юн. Катруся Великорідко, Трентон; пл. юн. Марта Марчук, Гінсдейл; пл. юн. Тарас Козак, Гантінгтон Валлей; Андрій Кириченко, Елізабет; пл. юн. Юрій Дяченко, Моунт Проспект; пл. юн. Андрій Школьник, Акрон; пл. юн. Лариса Кулинич, Йонкерс; пл. юн. Леся і Ростислав Сененки, Джерзі Сіті; пл. юн. Аре-та Ракоча, Коговз; пл. юн. Анна Бобяк, Йонкерс; пл. юн. Наталя і Роман Куйдичі, Вайнланд; пл. юн. Марта Шраменко, Кліфтон; пл. юн. Ольга Одосій, Філадельфія; пл. юн. Рома і Нестор Кассараби, Лейнвуд	16.00
США разом	147.00

КАНАДА:

Кіш пластунок при Пластовій Станиці в Торонті, з пластового ярмарку	75.00
Пл. сен. Ольга і Петро Саварин, Едмонтон	10.00
Пл. юн. Христя і Ліда Рихліцькі, Торонто	10.00
Ст. пл. Варна і Єлисавета і пл. юн. Стефа Тиховецькі, Ст. Кетерінс	6.00
Пл. юн. Михайло, Ангеліна і Петруся Саракули, Вінніпег	6.00
Пл. юн. Орест і Лариса Продани, Вінніпег	5.00
Пл. юн. Ірина і Таня Корда, Торонто	5.00
Пл. юн. Марко Швед, Оттава	2.50

по \$2.00

Ст. пл. Марійна Сенік, Монреаль; Ст. пл. Орест і пл. юн. Ігор Говда, Едмонтон; пл. юн. Андрій Винницький, Торонто; пл. юн. Володимир Петрига, Торонто; пл. юн. Геня Нухар, Ст. Кетерінс	12.00
Ст. пл. Квітка Серотюк, Торонто	12.00
Пл. юн. Лев Головатий, Торонто	1.50

по \$1.00

Пл. юн. Роман Шараневич, Торонто; пл. юн. Стах Чуйко, Оттава.	
Пл. юн. Галина Бенеш, Торонто	3.00
Канада разом	136.00
З нагоди вінчання і 25-річчя подружжя батьків	174.00
Із США і Канади замість квітів на могили (посмертні згадки у цьому числі)	245.50
Усі разом	\$702.50

Друзі і Подруги! Пресфонд призначений на даль-шу розбудову Вашого "Юнака". Тому кожен і кожна з Вас, кожен юнацький гурток і кожен юнацький ку-рінь повинні принаймні раз у році переслати свою пожертву на пресфонд "Юнака". Хто черговий?

● Усіх читачів "Юнака", що не є ще нашими передплатниками, прохає-мо передплатити "Юнака" для себе або своїх знайомих!

АРКА ЗАХІД

це не лише
модерна українська книгарня
і крамниця гарних дарунків,
але також
справжній мистецький осере-док для обслури українців То-ронта та дооколичних місце-востей.

- книжки, часописи і жур-нали;
- грамофонні пластинки, ра-діоприймачі, друкарські машинки;
- різьба, кераміка, образи, кришталі, порцеляна, по-лотна і нитки "ДМС" до ви-шивання, вишивши, жіночі хустини;
- великий вибір гарних да-рунків на різні okazji;
- висилка пакунків в Укра-їну.

ARKA WEST

2282 Bloor St. West
Toronto 21, Ont.
Telephone: 762-8751

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пластуна
та кожної доброї пластунки.

ПЛАСУНИ і ПЛАСУНКИ!

Складайте Ваші ощадності
у найбільшій і найстаршій кредитівці
у Торонті

Українська Кредитова Спілка

297 College St. — Toronto 2B, Ont.
Tel.: 922-1402

Пластун Ти, юнак?

ОЩАДНІСТЬ — Твій знак!

Щадити щоденно учись!

Як будеш студент,
Той доляр, той цент
Тобі допоможе колись
Здобути знання, прожиток, ім'я!

- ЗА ОЩАДНОСТЕВІ ВКЛАДИ "Самопоміч" платить 5½% ДИВІДЕНДИ.
- КОЖНА СУМА ВКЛАДУ враз із усіма фондами має своє ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“ У ЧІКАГО

2351 West Chicago Ave. — Tel.: HU 9-0520
Chicago, Ill., 60622, U.S.A.

ЗДОРОВИЙ і СМАЧНИЙ ХЛІБ
та всякі інші печива
випікає

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ
власниками якої є
Анна і Роман Вжесневські

THE FUTURE BAKERY

735 Queen St. West, Toronto 2-B, Ontario
Tel.: EM 8-4235

Праця і ощадність забезпечать

Вашу майбутність!

Пластуни і Пластунки,
учні свято-миколаївських шкіл,
складайте свої ощадності у

СВЯТО-МИКОЛАЇВСЬКИЙ КРЕДИТОВІЙ СПІЛЦІ.

Спілка приміщується в будинку
Вашої школи і є відкрита від
год. 10 до 1 по полудні.

4 Bellwoods Ave., Tel.: 366-4529
Toronto, Ont. M6J 2P4

“ПОСІВНИК ЗВ'ЯЗКОВОГО”

можна **набути**

- в Канаді: у Пластовій кооперативі “ПЛАИ”

PLY Ltd., 768 Queen St. W.,
Toronto 3, Ont., Canada.

**Друкарня
КИЇВ**

виконує
всю
друкарську
роботи.

Друкуємо

- книжки
- часописи
- летючки
- афіші
- весільні запрошення
- фірмові друки

KIEV PRINTERS LTD. — Phone: 363-7839
860 Richmond St. West, Toronto 2-B, Ont.

Хто з Вас подорожує

- літаком • кораблем • поїздом • автобусом
- у Канаді чи поза Канадою
повинен купити подорожний квиток та одержати безплатно потрібні інформації і поради
в українському подорожному бюроі

МАРКІЯНА КОГУТА

і

ІГОРЯ КУРИЛІВА

Bloor Travel Agency

1190 Bloor St. West — Toronto 9, Ontario
Telephone: 535-2135 & 535-2136

POSTAGE PAID AT TORONTO, CANADA

If not delivered please return to:

YUNAK Magazine

2150 Bloor St. W. Toronto, Ont. M6S 1M8, Canada

Ціна: 90 центів RETURN POSTAGE GUARANTEED

**“МІЙ ПЕРШИЙ СЛОВНИК”
ЦІННА Й НЕОБХІДНА КНИЖКА
ДЛЯ КОЖНОЇ РОДИНИ І ШКОЛИ**

Здійснилася мрія наших визначних виховників — учителів — бл. пм. Ц. Паліїв та З. Зеленого. Уже можна набути у Видавництві Об'єднання Українських Педагогів Канади “Мій перший словник”, близько тисяча слів з ілюстраціями малярів Юрія та Яреми Козаків. Посібник необхідний кожній українській родині, яка плекає рідну мову.

Ціна книжки 6.00 дол плюс 50 центів на пересилку. Замовлення тільки грошовими переказами (Money Order) через труднощі з виміною чеків, слати на адресу:

**“PLY” CO-OP. LTD., 768 Queen St. West
Toronto, Ont., Canada M6J 1E9**